

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 1254/C1/1039

Data: 08.05.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. 20125/31.03.2025, formulată de SRL, cu sediul în municipiul, județul, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin și convențional prin Av., împotriva documentației procedurii, emisă de către, cu sediul, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „MODERNIZAREA DRUMURI DE INTERES LOCAL ÎN, JUDEȚUL” - cod CPV: 45233120-6, s-a solicitat:

- anularea/desființarea acelor prevederi și cerințe ale documentației de atribuire care încalcă prevederile legale și principiile aplicabile achizițiilor publice, precum și obligarea autorității contractante să remedieze aceste încălcări cu respectarea motivării care va fi dată de Consiliu și să reia procedura de atribuire cu aplicarea acestor prevederi modificate, prelungind în mod corespunzător termenul limită pentru primirea ofertelor, conform dispozițiilor art. 26 alin. (2) lit. b) teza a II-a din Legea nr. 101/2016;
- în subsidiar, în situația în care Consiliul va considera că nu este posibilă remedierea documentației, solicită anularea procedurii de atribuire, conform prevederilor art. 26 alin. (2) lit. c) și alin. (3) și (7) din Legea nr. 101/2016;
- obligarea autorității contractante să-i achite cheltuielile făcute pentru soluționarea contestației, potrivit prevederilor art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016.

În luarea deciziei **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

..... SRL formulează contestație împotriva documentației procedurii, solicitând Consiliului să dispună măsurile enumerate în preambulul prezentei.

În acest sens, contestatorul susține că ar fi nelegale unele prevederi/cerințe ale documentației de atribuire, după cum urmează:

La punctul 2.1 din contestație, SRL acesta invocă caracterul nelegal al cerinței de la pagina 40 din caietul de sarcini prin care ofertanții sunt obligați ca în oferta financiară pentru lucrările la partea carosabilă (terasamente, strat fundație, strat de bază, îmbrăcăminte rutieră) să respecte standardul de cost de 330.000 euro fără TVA / km valabil în 2021 (reduc proporțional), standard neactualizat, redând în facsimil, cerința criticată.

Contestatorul apreciază că această cerință la care face trimitere este viciată deoarece, (i) pe de o parte, este nelegală, deoarece încalcă prevederile Ordinului nr. 1321/2021 la care face referire, prin omiterea faptului că valoarea de 330.000 Euro/km era valabilă doar în anul 2021, în timp ce pentru anii următori această sumă trebuia să fie actualizată.

Menționează că, potrivit art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021: „Standardele de cost prevăzute la art. 2 alin. (1)-(3) se actualizează anual, folosind indicatori statistici diseminați de Institutul Național de Statistică, și se publică pe site-ul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în platforma digitală creată cu această destinație, conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021.”

Prin urmare, consideră că standardul de cost pentru lucrările la partea carosabilă, în cuantum de 330.000 de euro nu erau valabile decât strict pentru anul 2021, pentru anii următori acestea trebuind să fie actualizate.

Menționează că este de notorietate faptul că, între anul 2021 și anul curent (2025), costurile lucrărilor de construcție au crescut vertiginos (din pricina perturbărilor suferite de fluxurile de mărfuri în timpul pandemiei, precum și din pricina războiului din Ucraina și a dezechilibrelor pieței de energie). Acesta este și motivul pentru care legiuitorul a adoptat acte normative de ajustare a prețurilor contractelor de lucrări (spre exemplu OUG nr. 64/2022).

În opinia sa, creșterea de prețuri în lucrările de construcții, precum și cauzele acestui fenomen, sunt dovedite cu plenitudine de preambulul OUG nr. 64/2022, unde se reține următoarea situație de fapt: „Crisa provocată de conflictul militar din regiunea Mării Negre a afectat piața construcțiilor din întreaga Uniune Europeană, având în vedere că Ucraina este principalul furnizor și producător de oțel și materie primă pentru piața europeană a construcțiilor. Consecința imediată a fost o creștere semnificativă a prețurilor la materiale, determinând creșteri și de peste 40% la unele materiale utilizate în proiectele de infrastructură, cum sunt: mixturile asfaltice, bitumul, oțelul sau fierul-beton, care urmează a fi reflectate în indicele de cost total în construcții, un indice compozit care cumulează impactul creșterii cheltuielilor materiale, manoperă, utilaje și transport asupra prețului contractelor de achiziție legal

încheiate pentru care finanțarea este asigurată din fonduri externe nerambursabile. Indicele de cost total în construcții este comunicat de Institutul Național de Statistică. De asemenea conflictul militar din regiune a determinat o creștere semnificativă a prețului la echipamentele, utilajele și dotările independente livrate în cadrul proiectelor cu finanțare din fonduri externe nerambursabile, mai ales al proiectelor care au la bază contracte de furnizare echipamente, utilaje sau altele asemenea. Criza generată de virusul SARS-CoV-2 a determinat, de asemenea, declararea stării de urgență la nivel național, dar și la nivel european, care la rândul ei a determinat o creștere a indicelui de cost total în construcții cu aproximativ 18%, din care 60% a fost generată de creșterea costului la materiale în construcții și 40% de creșterea costului cu manopera”.

Precizează că aceste fenomene negative au continuat și după anul 2022, până în prezent, creșterea costurilor în construcții fiind semnificativă între anul 2025 și 2021 când s-a calculat standardul de cost de 330.000 Euro/km pentru lucrări la carosabil (pentru drumuri comunale).

În acest context, apreciază că, în condițiile în care nici în OUG nr. 95/2021, nici în Ordinul nr. 1321/2021, nu se prevede faptul că acest standard de cost ar urma să fie folosit pentru a impune ofertanților o limitare a ofertelor financiare distinctă de cea constituită de valoarea estimată a contractului (acest standard fiind destinat raporturilor autorităților contractante cu autoritatea finanțatoare), este cu atât mai mult nelegală obligarea ofertanților de a depune ofertelor financiare sub costurile reale (și prin aceasta obligarea lor de a încălca prevederile art. 210 alin. (2) lit. a) referitoare la necesitatea corectei fundamentări economice a prețurilor oferite).

Evidențiază faptul că, în cazul concret al cerinței criticate, analizarea defalcării costurilor de la pagina 40 din caietul de sarcini relevă faptul că subevaluarea costurilor lucrărilor la structura rutieră (primele patru rânduri ale tabelului - costuri supuse standardului de cost) a fost contrabalansată de către autoritatea contractantă prin supraevaluarea semnificativă a costurilor pentru construirea acceselor la proprietăți din placă de beton.

Contestatorul menționează că, astfel, aceste accese sunt prevăzute a se realiza din beton de 0,15 m grosime, având 5 m lățime și o lungime de maxim 3 m. Rezultă un volum de beton de 2,25 m³ și o suprafață a plăcii de 15 m², fiind necesare trei plase de armătură sudată de 5m² fiecare. La un cost de 600 de lei/m³ de beton și 250 de lei/plasa sudată, rezultă cheltuieli cu materialele de 2,25m³ * 600 de lei/m³ + 250 de lei/plasa sudată * 3 plase = 1.350 + 750 = 2.100 lei/ acces. Dacă luăm în calcul și manopera, cheltuielile indirecte și cota de profit, rezultă un cost total/acces de 3.000 - 4.000 de lei/acces.

Având în vedere numărul de 200 de astfel de accese indicat în respectivul tabel, precizează că rezultă o valoare totală a acestor accese de 600.000 - 800.000 lei.

Menționează că, în schimb, în respectivul tabel, valoarea lucrărilor la cele 200 de accese este cu peste 2.000.000 de lei mai mare decât costul total real maxim al acestor lucrări.

Prin urmare, susține că, autoritatea contractantă, pentru a evita riscul de a nu avea niciun ofertant (în situația în care valoarea totală estimată ar fi fost sub costurile de executare a lucrării în ansamblul ei), obligă ofertanții să liciteze cu prețuri subevaluate pentru lucrările la structura rutieră (pentru a se încadra în standardul de cost valabil în anul 2021 și care nu mai este valabil, nefiind îndeplinită obligația de actualizare anuală), oferindu-le în schimb, în mod nelegitim, posibilitatea de a încasa pentru lucrări secundare un preț supraevaluat de peste 3 ori.

Din punctul său de vedere, o astfel de abordare este nelegală și expune ofertanții la riscuri nerezonabile. Astfel, aceștia vor fi obligați să execute lucrările cele mai importante și costisitoare, facturându-le la prețuri sub-evaluate, cu speranța că vor compensa această pierdere prin facturarea la prețuri supra-evaluate a lucrărilor la accesele la curți. Însă, în situația în care un ofertant „neagreat” ar câștiga licitația, acesta a fi expus riscului ca după executarea lucrărilor principale (la prețuri subevaluate), autoritatea contractantă să găsească un pretext pentru încetarea contractului anterior executării lucrărilor secundare supra-evaluate.

În opinia sa, o astfel de schemă financiară este de natură să limiteze concurența întrucât descurajează participarea la procedură a acelor ofertanți care fie nu sunt dispuși să își asume astfel de riscuri nelegitime, fie nu sunt dispuși să depună o ofertă financiară care nu este corect fundamentată economic pe fiecare componentă.

Pe de altă parte, (ii) contestatorul apreciază că cerința la care face trimitere anterior, este viciată, deoarece este nelegală obligarea ofertanților de a nu depăși anumite componente ale devizului pe baza căruia a fost calculată valoarea estimată a contractului supus atribuirii.

Precizează că în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (2) lit. e) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, „(2) În condițiile art. 215 alin. (4) din Lege, oferta este considerată inacceptabilă în următoarele situații: (...) e) prețul, fără TVA, inclus în propunerea financiară depășește valoarea estimată comunicată prin anunțul de participare și nu există posibilitatea disponibilizării de fonduri suplimentare pentru îndeplinirea contractului de achiziție publică respectiv”. Per a contrario, nu constituie motiv de inadmisibilitate depășirea uneia sau unora dintre componentele valorii estimate, cât timp oferta financiară nu depășește, în ansamblu, valoarea estimată. Această prevedere este de strictă interpretare și aplicare și nu pot fi introduse

prin documentația de atribuire motive de inadmisibilitate suplimentare celor prevăzute de lege.

În susținere, contestatorul face trimitere la jurisprudența CNSC, în care, în practica sa, Consiliul a reținut faptul că este nelegal să se pretindă ofertanților să nu depășească valoarea anumitor componente ale devizului estimativ, cât timp oferta lor financiară se încadrează în valoarea totală estimată a contractului. Subliniază faptul că CNSC a reținut acest lucru inclusiv cu luarea în considerare a prevederilor HG nr. 363/2010, privind aprobarea standardelor de cost pentru obiective de investiții finanțate din fonduri publice (norma care reglementa acest aspect anterior Ordinului 1.321/2021).

Susținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.2, acesta invocă nelegalitatea ofertanților de a defalca „graficul de prestare a serviciilor” „pe fiecare drum sătesc în parte”, în corelare cu „listele de cantități- PTH” (cerință care se regăsește în formularul 11, Metodologia de executare a activităților, pagina 24 a documentului „Formulare ofertanți”, și în secțiunea IV.4.1 din fișa de date), în condițiile în care, la pagina 28 din caietul de sarcini se solicită ofertanților de a detalia programul de execuție „la nivel de categorie de lucrări (deviz)”, iar proiectul tehnic pus la dispoziție de către autoritatea contractantă nu conține o detaliere a lucrărilor la nivel de categorie de lucrări (deviz) pe fiecare stradă, ci doar o detaliere la nivel de deviz globală, pentru toată lucrarea.

Precizează că secțiunea IV.4.1 din fișa de date prevede astfel: „Propunerea tehnică elaborată de ofertant va respecta în totalitate cerințele prevăzute în fișa de date a achiziției și în caietul de sarcini și va include cel puțin următoarele secțiuni: (...) Descrierea metodologiei pentru execuția lucrărilor care va include etapele privind demararea lucrărilor de la predarea amplasamentului și până la recepția lucrărilor astfel încât să fie clare și posibil de atins prin activitățile propuse, iar activitățile trebuie să fie corelate cu graficul de execuție elaborat pe întreaga investiție cât și cele elaborate pe fiecare drum sătesc în parte.”

Dincolo de faptul că exprimarea „activitățile trebuie să fie corelate cu graficul de execuție elaborat pe întreaga investiție cât și cele elaborate pe fiecare drum sătesc în parte” este neclar formulată, în opinia sa nefiind cu totul limpede la ce se referă articolul demonstrativ (adjectival) „cele”, cerința are în vedere elaborarea unor grafice de execuție „pentru fiecare drum sătesc în parte”.

Menționează că prevederi similare se regăsesc în formularul 11 (Metodologia de executare a activităților, pagina 24 a documentului „Formulare ofertanți”), document care trimite și la necesitatea de a se respecta listele de cantități, inserând în susținere print screen cu extras din acesta.

Prin urmare, subliniază că ofertanții sunt obligați, potrivit prevederilor de mai sus, a întocmi grafice de executare a lucrărilor

(indicate eronat drept „grafice de prestare a serviciilor”), defalcate pe fiecare stradă, care să aibă în vedere și listele de cantități din proiectul tehnic - parte a documentației de atribuire.

Cu privire la cerințele, în opinia sa disparate, din variatele componente ale documentației de atribuire, SRL menționează că observă că la pagina 28 din caietul de sarcini se solicită ofertanților să detalieze programul de execuție „la nivel de categorie de lucrări (deviz)”, precizând că o cerință similară se regăsește la pagina 11 a fișei de date, unde se prevede astfel: „Graficul pentru execuția contractului se va întocmi la nivel de categorie de lucrări (deviz) și trebuie să ilustreze succesiunea tehnologică de realizare a acestora, ordinea și derularea în timp a activităților pe care ofertantul își propune să le îndeplinească pentru realizarea contractului.”

Prin urmare, consideră că ofertanții sunt obligați de prevederile de mai sus să detalieze programul de execuție „la nivel de categorie de lucrări (deviz)”, „pentru fiecare drum sătesc în parte”, în corelare cu „listele de cantități- PTH”.

Evidențiază că, cercetarea listelor de cantități relevă faptul că acestea nu sunt defalcate la nivel de deviz pe fiecare drum sătesc în parte, ci sunt defalcate la nivel de deviz doar pe ansamblul lucrărilor care fac obiectul contractului.

Prin urmare, contestatorul apreciază că atâta timp cât prin documentația de atribuire s-au pus la dispoziția ofertanților listele de cantități întocmite global (nedefalcate pe fiecare stradă), detalierea programului de executare a lucrărilor și corelarea sa trebuie făcute cu aceste liste de cantități, prin urmare global, nedefalcate pe fiecare stradă, cerința de defalcare pe fiecare stradă a programului de executare a lucrărilor este imposibil de respectat, fiind în mod vădit abuzivă.

De asemenea, consideră că trebuie subliniat că cerința criticată nu este doar neconcordantă cu documentația de atribuire (venind în conflict cu listele de cantități globale puse la dispoziția ofertanților), dar conduce și la consecințe nelegale. Astfel, dacă s-ar păstra o astfel de cerință - în sensul în care ofertanții ar fi trebuit să întocmească nu un grafic/program de lucrări general pentru fiecare stradă în parte, ci un grafic/program de lucrări detaliat pentru fiecare stradă în parte, care să fie corelat cu devizul pe fiecare stradă, se ajunge la a pune în sarcina ofertanților a unei părți din obligația de proiectare (respectiv întocmirea listelor detaliate de cantități). Consiliul a reținut însă că este nelegal a se pune în sarcina ofertanților o astfel de detaliere în faza de ofertare, în situația în care obiectul contractului supus atribuirii este proiectare + execuție. Cu atât mai mult, apreciază că este nelegal a se pune în sarcina ofertanților o astfel de obligație pentru un contract care are ca obiect doar execuția, proiectul fiind în sarcina autorității contractante.

În plus, separat de faptul că elaborarea proiectului și punerea lui la dispoziția ofertanților și, ulterior, a executantului, cade în sarcina

autorității contractante, consideră că cerința criticată încalcă flagrant principiul transparenței și cel al egalității de tratament în condițiile în care anunțul de participare a fost publicat la data de 21.03.2025, iar termenul-limită pentru depunerea ofertelor este 10.04.2025, în opinia sa, timpul fiind insuficient pentru ca ofertanții să poată în mod real să elaboreze proiectul detaliat, cu devize, pe fiecare stradă în parte. Coroborând această dificultate cu costurile nejustificate ale unei astfel de activități, în condițiile în care este incertă atribuirea contractului, cerința criticată constituie o barieră nejustificată în calea potențialilor ofertanți, cu efectul diminuării și descurajării nelegale a concurenței.

În plus, menționează că, în acest context, având în vedere că proiectul este deja elaborat de proiectantul SRL, dar autoritatea contractantă nu a considerat necesar să depună ca parte a documentației de atribuire decât listele globale de cantități, consideră că ar fi în mod evident favorizat un eventual ofertant care într-un fel sau într-altul ar avea acces la listele defalcate de cantități (spre exemplu în temeiul unei relații comerciale cu proiectantul respectiv), situație în care competiția reală și egalitatea de tratament ar fi în mod vădit viciate.

Susținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.3, acesta susține că, cu încălcarea prevederilor art. 20 alin. (3) și (10) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, caietul de sarcini cuprinde cerințe care se suprapun sau care trebuie să se regăsească în fișa de date a achiziției, această abordare fiind generatoare de confuzii.

În susținere face trimitere la art. 20 alin. (10) din Normele Metodologice care stipulează astfel: „Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante”.

De asemenea, invocă art. 20 alin. (3) din Normele Metodologice stabilește conținutul instrucțiunilor către ofertanți (fișa de date) în următorii termeni: „(3) Instrucțiunile către ofertanți/candidați prevăzute la alin. (1) lit. a) conțin detaliile referitoare la formalitățile ce trebuie îndeplinite în legătură cu procedura de atribuire în cauză, modul în care operatorii economici trebuie să structureze informațiile ce urmează a fi prezentate pentru a răspunde cerințelor din anunțul de participare/simplificat/de concurs, respectiv detalii procedurale cum ar fi precizări privind garanțiile solicitate, modul în care trebuie întocmite și structurate propunerea tehnică și cea financiară, criteriul de atribuire ce urmează a fi aplicat, precum și termenele procedurale ce trebuie respectate și căile de atac ce pot fi utilizate. Toate aceste informații constituie bază pentru generarea automată de către SEAP a anunțului de participare/simplificat/de concurs.”

Prin urmare, menționează că în timp ce fișa de date cuprinde instrucțiunile privitoare la modalitatea de respectare de către ofertanți a

documentației de atribuire în cursul procedurii de atribuire, caietul de sarcini include cerințele de natură tehnică privitoare la obiectul contractului a cărui atribuire se intenționează prin respectiva procedură.

În opinia sa, analiza caietului de sarcini relevă faptul că acesta nu cuprinde doar specificațiile tehnice prevăzute de art. 20 alin. (10) din Normele Metodologice, ci include cerințe care potrivit art. 20 alin. (3) din Normele Metodologice trebuie să se regăsească în fișa de date:

- Secțiunea 5.1 Personalul contractantului (paginile 10-17) - cerințe privitoare la modul de prezentare în propunerea tehnică a modalității de asigurare a accesului la personalul de specialitate și documentația doveditoare necesar a fi depusă în acest sens;

- Secțiunea 8 Date privind elaborarea, prezentarea, depunerea și evaluarea ofertei (pagina 19), precum și paginile 23-30 - cerințele privind modul de prezentare a propunerii tehnice;

- Paginile 31-33 - cerințele privind modul de prezentare a propunerii financiare;

- Paginile 33-35 - cerințele privind modul de prezentare a ofertei;

- Paginile 35-38 - informații privitoare la procedura de evaluare și alte informații privitoare la depunerea ofertei;

- Secțiunea 15 Asigurări - cerința privitoare la asigurarea de răspundere civilă profesională.

Acesta consideră că o astfel de abordare este generatoare de confuzii, făcând dificilă elaborarea unei oferte corecte în termenul foarte scurt acordat de autoritatea contractantă. În situația în care constrângeri tehnice nu permit autorității contractante să includă în formularul fișei de date cerințele și informațiile necesare, aceasta poate întocmi un document anexă, în strânsă corelare cu conținutul fișei de date, însă nu are dreptul de a include aceste cerințe și informații în caietul de sarcini, document care are un cu totul alt rol în cadrul documentației de atribuire.

Precizează faptul că necesitatea ca în caietul de sarcini să nu fie cuprinse cerințe specifice fișei de date este expres indicată și la paginile 3-4 ale Instrucțiunilor emise de ANAP sub denumirea „Cele mai frecvente neconformități identificate în cadrul documentațiilor de atribuire aferente contractelor de execuție de lucrări standard și de proiectare și execuție lucrări în activitatea de control ex ante, înscrise în avizele conform condiționate emise” (<https://anap.gov.ro/web/wp-content/uploads/2023/05/Cele-mai-frecvente-observatii-din-cadrul-avizelor-lucrari.pdf>), pagina 3 ANAP identifică abaterea constând în faptul că „La nivelul caietului de sarcini se regăsesc informații care nu fac obiectul acestuia/se repetă la nivelul Instrucțiunilor pentru ofertanți (fișa de date).” solicită următoarele: „eliminați de la nivelul caietului de sarcini:

(a) informațiile referitoare la modul de prezentare al propunerii tehnice și financiare, specifice secțiunii IV.4.1) și secțiunii IV.4.2) din fișa de date;

(b) informațiile referitoare la garanția de participare și garanția de bună execuție, specifice secțiunii III. 1.6.a) și secțiunii III. 1.6.b);

(c) informațiile referitoare la criteriile de calificare (ex. Experiența similară, etc.) specifice secțiunii III. 1.3.a);

(d) informațiile referitoare la modul de prezentare al ofertei, specifice secțiunii IV.4.3), acestea trebuind să fie completate în cadrul formularului electronic pus la dispoziție de SEAP în conformitate cu prevederile art.20 alin.(3) din HG nr.395/2016, (e) precum și informațiile furnizate care vizează valoarea estimată a contractului, specifice strategiei de contractare.

În acest fel se poate face o delimitare clară a conținutului caietului de sarcini, strategiei de contractare de cel al fișei de date/instrucțiunilor către ofertanți (secțiuni diferite ale documentației de atribuire în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (10) din HG nr.395/2016), caietul de sarcini trebuind să conțină specificații tehnice ce descriu serviciile și lucrările incluse în contract și în raport cu care pot fi aplicate prevederile art. 127 alin.(1) lit. f), art.137 alin. (2) lit. c) și alin. (3) lit. a) din HG nr.395/2016.”

Subliniază faptul că, în acest sens a hotărât Consiliul și în Decizia nr. 1888/2023 , citând din considerentele acesteia, reținute de Consiliu la pagina 74, precizând totodată că, procedând astfel, autoritatea contractantă a generat anumite suprapuneri conducând la caracterul neclar al unor cerințe esențiale pentru corecta întocmire a ofertelor.

Precizează că, elaborarea unei documentații de atribuire clare, corecte și lipsite de echivoc este o exigență impusă atât de principiul transparenței, cât și de cel al tratamentului egal și are ca scop asigurarea pentru toți potențialii ofertanți a unei posibilități reale, efective, de a lua la cunoștință de cerințele autorității contractante.

Suținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.4, acesta invocă necorelarea și lipsa de claritate a cerințelor și referirilor privitoare la programul de executare a lucrărilor și la graficul Gantt.

Făcând trimitere la fișa de date, menționează că prin aceasta se impune ofertanților, în secțiunea IV.4.1 (paginile 10-11), elaborarea a două documente privitoare la programul/graficul de executare a lucrărilor, stipulând astfel:

„3. Planul de lucru/Programul de execuți[e] a lucrărilor cuprinse în contract: Planul de lucru va fi detaliat într-un memoriu tehnic ce va cuprinde descrieri ce se vor axa pe activitățile de construcție propriu-zisă și va include descrieri succinte ale tuturor operațiunilor componente, surprinzând succesiunea exactă de desfășurare a activităților, precum și intervalele de timp în care ofertantul propune să fie efectuate lucrările de execuție.

Planul de lucru/Programul de execuți[e] a lucrărilor cuprinse în contract va descrie toate categoriile de lucrări necesare la realizarea integrală a obiectelor/investiției.” (...) „6. Graficul general de realizare a investiției din care să rezulte încadrarea în durata contractului de achiziție publică si infrastructură care va fi utilizată în realizarea activităților în cadrul contractului:

Resurse (personal și instalații/echipamente) La fiecare categorie de lucrări se vor descrie resursele umane și tehnice implicate în îndeplinirea contractului, astfel ca ele să fie suficiente și adecvate pentru execuția lucrărilor conform graficului de execuție propus. Ofertantul își va crea propria strategie pentru implementarea proiectului în termenul de execuție propus și cu respectarea cerințelor tehnice impuse de autoritatea contractantă prin documentația de atribuire. Programul de execuție pe luni calendaristice.

Graficul pentru execuția contractului se va întocmi la nivel de categorie de lucrări (deviz) și trebuie să ilustreze succesiunea tehnologică de realizare a acestora, ordinea și derularea în timp a activităților pe care ofertantul își propune să le îndeplinească pentru realizarea contractului.

La perioadele de timp alocate activităților contractului se va ține cont de specificațiile caietelor de sarcini aferente (timpi tehnologici).

În graficul de execuție se va evidenția și gradul de utilizare a resurselor umane (personalul direct lucrativ) și echipamentele/utilajele direct implicate în procesul de realizare a lucrărilor pentru fiecare categorie de lucrări în parte.”

Contestatorul apreciază că din prevederile mai sus citate, rezultă că „Planul de lucru/Programul de execuți[e] a lucrărilor cuprinse în contract” este un document în formă narativă, în timp ce „Graficul general de realizare a investiției” este elaborat sub forma unei diagrame.

Precizează că, graficul general de realizare a lucrărilor include, potrivit cerinței mai sus citate și o parte intitulată „Programul de execuție pe luni calendaristice”. În opinia sa, faptul că denumirea acestuia, prin suprapunerea parțială cu denumirea documentului de la punctul 3 „Planul de lucru/Programul de execuți[e] a lucrărilor cuprinse în contract” este generatoare de confuzii.

Totodată, acesta menționează că un alt element generator de confuzii este lipsa oricărei referiri la Graficul Gantt.

Solicită ca autoritatea contractantă să clarifice cerințele fișei de date, respectiv cele ale punctului 3 și 6 ale secțiunii IV.4.1, în sensul de a menționa clar dacă acestea sunt documente distincte care trebuie elaborate de către ofertanți, iar în caz afirmativ să indice diferența esențială dintre ele și să elimine suprapunerile terminologice (respectiv dublarea, cu sens aparent diferit, a referirii la programul de execuție, o dată ca document de sine stătător, iar altă dată ca parte a graficului general).

Menționează că în formularul 13, este detaliat conținutul unui document (parte a propunerii tehnice), intitulat „program pe luni calendaristice”, nefiind clar dacă acesta este documentul de la punctul 3 din fișa de date („planul de lucru/programul de execuți[e] a lucrărilor cuprinse în contract”) sau documentul „Programul de execuție pe luni calendaristice” parte a graficului general de realizare a lucrărilor de la punctul 6 din secțiunea IV.4.1 a fișei de date.

Precizează că la pagina 27 a caietului de sarcini apare „graficul general de realizare a investiției”, iar la pagina 19 „graficul general de realizare a investiției publice (fizic și valoric)”, nefiind clar (a) dacă aceste două sunt același document și (b) dacă acesta este același cu „graficul general de realizare a lucrărilor” de la punctul 6 din secțiunea IV.4.1 a fișei de date.

De asemenea, contestatorul menționează că la pagina 28 a caietului de sarcini apare „programul de execuție pe luni calendaristice”, nefiind clar dacă acesta este identic cu „programul pe luni calendaristice” din formularul 13 și, de asemenea, nefiind clar dacă acesta este documentul de la punctul 3 din fișa de date („planul de lucru/programul de execuți[e] a lucrărilor cuprinse în contract”) sau documentul „programul de execuție pe luni calendaristice” parte a graficului general de realizare a lucrărilor de la punctul 6 din secțiunea IV.4.1 a fișei de date.

Prin urmare, consideră că este necesară clarificarea documentației de atribuire în sensul unificării terminologice și precizării clare a documentelor distincte care trebuie întocmite de către ofertanți cu privire la programul de executare a lucrărilor și la relația acestuia cu graficul Gantt.

De asemenea, consideră că este necesară unificarea tuturor acestor cerințe într-un singur document parte a documentației de atribuire (fișa de date), pentru a evita neconcordanțele și dificultățile de implementare a unor cerințe care se suprapun.

Susținerea contestatorului SRL, identificată de acesta sub numărul 2.5 se referă la faptul că, în mod eronat, formularele 11 și 13 solicită descrierea „lucrărilor existente”, precum și a interferențelor activităților contractuale cu acestea, în condițiile în care în documentația de atribuire nu există informații cu privire la astfel de lucrări.

Menționează că în Formularul 11 (metodologia de executare a activităților) se solicită ofertanților să indice „daca este cazul, ofertantul va demonstra că facilitățile/instalațiile ce trebuie menținute vor rămâne în operare în timp ce lucrările propuse se vor afla în execuție. Vor fi prezentate planurile pentru toate lucrările temporare necesare pentru păstrarea funcțiunilor lucrărilor existente.”

..... SRL apreciază că formularea este, în primul rând, defectuoasă, expresia „Dacă este cazul” fiind adresată în modelul de documentație consultantului care era însărcinat cu pregătirea documentației de atribuire. Acel consultant trebuia să verifice „Dacă este

cazul” să se pună în sarcina ofertanților obligații de ajustare a ofertelor în funcție de lucrări existente, iar dacă acest consultant ajungea la concluzia afirmativă trebuia să le indice expres în documentație.

În opinia sa, este excesiv să se solicite ofertanților să facă o activitate de verificare a unor lucrări existente în condițiile în care o astfel de verificare poate fi nu doar dificilă, ci în unele situații imposibil de efectuat în scurtul timp dintre publicarea documentației de atribuire și data-limită de depunere a ofertelor, unele dintre aceste eventuale „lucrări existente” fiind rețele subterane imposibil de detectat fără acces la documentația aflată în posesia proprietarilor acestor rețele.

De asemenea, precizează că prin formularul 13, program pe luni calendaristice, se solicită ofertanților să indice, în mod special „Activități de interferare cu lucrările existente și operarea acestora”. Pentru aceleași considerente, contestatorul apreciază că această solicitare este excesivă, în condițiile în care documentația nu indică în mod concret aceste lucrări și poziționarea lor pe fiecare dintre străzi.

Sușținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.6 se referă la faptul că formularul 13 conține și alte cerințe inaplicabile în prezenta procedură.

Astfel, menționează că formularul 13, program pe luni calendaristice, conține, suplimentar față de cerința excesivă mai sus criticată, și două cerințe inaplicabile, după cum urmează:

- Cerința de a indica „perioadele pentru revizuirea documentelor antreprenorului de către Inginer”. Această cerință este inaplicabilă în procedura de față, întrucât contractul a cărui atribuire este în curs nu are un „Inginer/Supervizor” (cum este situația contractelor mai complexe de tip FIDIC sau întocmite pe modelul prevăzut de HG nr. 1/2018).

- Cerința de a menționa „perioadele necesare pentru pregătirea documentației pentru toate avizele și aprobările necesare” este inaplicabilă întrucât contractul nu are ca obiect proiectarea, ci doar execuția.

Sușținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.7, se referă la lipsa corelării dintre fișa de date și cerințele formularelor 11, 12, 13 (parte a documentului pdf. „Formulare ofertanți”).

Precizează că formularul nr. 11 privește modul de întocmire de către ofertanți a metodologiei de executare a activităților, formularul nr. 12, modul de prezentare a informațiilor privitoare la resurse (personal și instalații/echipamente), iar formularul 13 programul pe luni calendaristice.

Din punctul său de vedere, aparent, formularele 11-13, detaliază cerințele de la punctele 1-3 ale secțiunii IV.4.1 modul de prezentare al propunerii tehnice din fișa de date. Cu toate acestea, fișa de date, documentul care, potrivit prevederilor art. 20 alin. (3) din Normele Metodologice, stabilește conținutul instrucțiunilor către ofertanți, nu

conține o trimitere la aceste formulare, abordarea autorității contractante conducând la riscul ca unii ofertanți să scape din vedere detaliile suplimentare din formulare și să se bazeze doar pe cerințele fișei de date și constituind o abatere de la principiul transparenței. De asemenea, între conținutul cerințelor din fișa de date și celor din formularele 11-13 nu este o corelare clară, existând diferențe, fie terminologice (cum am arătat mai sus cu privire la programul de execuție și la grafic), fie chiar de substanță.

Sușținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.8 se referă la lipsa indicării în documentația de atribuire a etapelor lucrărilor pe care autoritatea contractantă le consideră esențiale, sau cel puțin a definirii lipsite de echivoc a noțiunii de „etapă esențială”.

Astfel, acesta precizează că în formularul 13, program pe luni calendaristice, se solicită ofertanților să indice „etapele esențiale”. Acest element este unul obligatoriu pentru corecta elaborare a programului lucrărilor (și a graficului de executare a acestora), având influență inclusiv în evaluarea acestora (factorii de evaluare 2.3, 3.1, 3.2 și 3.3 depinzând de modul de elaborare a programului și graficului lucrărilor). Însă noțiunea de „etapă esențială”, în lipsa unor precizări suplimentare, este una echivocă, putând însemna fie fazele determinante ale lucrării, fie activitățile principale în care este defalcat graficul general de realizare a obiectivului aflat la pagina 159 din proiectul tehnic - parte scrisă (inclus în documentația de atribuire), fie altă defalcare în activități considerate principale de fiecare ofertant în parte.

Consideră că pentru a asigura transparența, precum și posibilitatea de a se efectua o evaluare unitară a ofertelor, precum și pentru a se evita eventuale interpretări arbitrare din partea comisiei de evaluare, este necesară definirea concretă a noțiunii de „etapă esențială” în acest context sau indicarea concretă a acestor etape esențiale (spre exemplu prin trimiterea expresă la defalcarea pe activități făcută de proiectant graficul general de realizare a obiectivului aflat la pagina 159 din proiectul tehnic - parte scrisă).

Sușținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.9 se referă la faptul că acesta consideră ca fiind nelegală solicitarea din secțiunea 15 (pagina 22) din caietul de sarcini, privitoare la asigurarea de răspundere profesională pentru personal și reprezentanți (inclusiv personalul și reprezentanții subcontractanților); de asemenea, consideră că este nelegală și excesivă cerința privitoare la asigurarea pentru daune și prejudicii aduse de terți.

Contestatorul inserează print screen cu cerința criticată, precizând totodată că, potrivit art. 175 din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul „de a stabili prin documentația de atribuire cerințe privind situația economică și financiară” a ofertantului, printre care și „un nivel corespunzător al asigurării de risc profesional”.

În opinia sa, această solicitare acoperă (a) propria asigurare a societății ofertante, și (b) asigurarea pentru personalul ofertantului, însă în acest din urmă caz, cerința nu trebuie să se extindă la alte categorii profesionale decât cele pentru care o dispoziție legală expresă solicită să aibă o astfel de asigurare.

Menționează că în materia lucrărilor de construcții, sediul materiei este Legea nr. 10/1995, la care fac referire chiar cerințele secțiunii III.1.2) din fișa de date. Potrivit prevederilor art. 31 din această Lege, „Proiectanții, consultantul sau supervizorul, în situația în care este operator economic, au obligația să încheie asigurări de răspundere civilă profesională la societăți de asigurare autorizate de autoritatea de supraveghere financiară pe durata implementării contractului de consultanță/supervizare, iar specialiștii atestați tehnico-profesional sau autorizați, prevăzuți la art. 6, au obligația să încheie asigurări de răspundere civilă profesională, cu valabilitate pe durata exercitării dreptului de practică prin desfășurarea efectivă a activităților specifice pentru care au fost autorizați/atestați.”

Prin urmare, subliniază că, în opinia sa, obligația de a avea o asigurare de răspundere profesională privește acei specialiști atestați profesional sau autorizați „prevăzuți la art. 6”, redând în continuare art. 6 din Legea nr. 10/1995.

Evidențiază că, din punctul său de vedere, din cele de mai sus, se observă că, nici personalul ofertantului (contractantului) (cu excepția RTE), nici reprezentanții săi, nu sunt printre categoriile profesionale pentru care art. 31, coroborat cu art. 6 din Legea nr. 10/1995, solicită asigurarea de răspundere civilă. Cu atât mai puțin fac parte din această categorie personalul și reprezentanții subcontractanților. În acest context, cerința criticată este excesivă, de natură să limiteze nejustificat concurența.

În plus, acesta observă că cerința nu indică nivelul minim al asigurării cerute, încălcând astfel cerințele art. 175 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 98/2016 care se referă la „un nivel corespunzător al asigurării de risc profesional”.

Precizează că, mai mult, cerința privitoare la riscurile pentru prejudicii create de terți în mod clar excedează și prevederilor art. 175 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 98/2016, dar și prevederilor mai sus analizate ale Legii nr. 10/1995 care nu se referă la acest tip de asigurare (cerința fiind excesivă în condițiile în care nu contractantul este cel care suportă riscul pentru prejudicii produse de terți, decât pentru acelea care vizează materialele și utilajele aflate în proprietatea sa, situație care însă nu prejudiciază autoritatea contractantă, nefiind astfel legitimă impunerea deținerii unei asigurări în acest scop).

Susținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.10 se referă la caracterul incomplet și echivoc al cerințelor privitoare la

personalul de specialitate (RTE, șef de șantier și manager de contract) - paginile 10-11 din caietul de sarcini.

Dincolo de faptul că aceste cerințe se regăsesc în caietul de sarcini (în condițiile în care ar fi trebuit să fie incluse în fișa de date, situație care face obiectul unei critici distincte), contestatorul susține că, din analiza paginilor 10-11 din caietul de sarcini, se observă următoarele vicii de fond ale acestor cerințe:

(i) În ceea ce privește calificarea responsabilului tehnic cu execuția (RTE) se solicită ca acesta să fie specializat în „domeniile necesare realizării lucrării” „conform Ordinului MDRAP nr. 1895/2016”.

Consideră că această cerință nu îndeplinește minimele exigențe impuse de principiul transparenței, întrucât Ordinul nr. 1895/2016 pentru aprobarea Procedurii privind autorizarea și exercitarea dreptului de practică a responsabililor tehnici cu execuția lucrărilor de construcții include toate domeniile și subdomeniile de specializare (enumerate în formă tabelară la art. 8 alin. (2) din acest act normativ).

Apreciază că autoritatea contractantă trebuie să indice în mod transparent în documentația de atribuire care sunt în mod concret „domeniile necesare realizării lucrării” pe care le are în vedere cu privire la specializarea RTE.

(ii) De asemenea, nici cu privire la managerul de proiect, respectiv cu privire la șeful de șantier, acesta consideră că autoritatea contractantă nu indică în mod concret specializarea minimă pe care aceștia trebuie să o aibă (spre exemplu nu se indică nivelul studiilor, respectiv eventualul nivel de specializare în construcții, respectiv CFDP sau doar CCIA). Și aceste lipsuri încalcă principiul transparenței.

Susținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.11 este aceea că secțiunea 6 din caietul de sarcini (modificări tehnice) prevede posibilitatea de a se opera modificări contractuale prin Ordine administrative, cu încălcarea prevederilor Instrucțiunii ANAP nr. 1/2021.

Precizează că în secțiunea 6 (paginile 17-18) din caietul de sarcini, se prevede posibilitatea de modificare unilaterală a contractului prin Ordine administrative.

Menționează că în modelul de contract (care nu este unul complex, de tip FIDIC sau elaborat pe modelul prevăzut de HG nr. 1/2018), nu se prevăd expres și detaliat nici situațiile concrete și limitative în care astfel de modificări unilaterale pot fi dispuse și nu se prevede nici procedura în care aceste Ordine administrative pot fi emise (nici nu se indică un terț - Inginerul sau Supervizorul - care să fie investit cu o astfel de autoritate).

În aceste condiții, apreciază că prevederea criticată încalcă Instrucțiunea ANAP nr. 1/2021 privind modificarea contractului de achiziție publică, respectiv art. 1 alin. (8) lit. b) care stipulează astfel: „b) în cazul în care contractul prevede astfel, unele modificări solicitate de contractant pot fi aprobate prin ordin sau instrucțiune emisă de către autoritatea/entitatea contractantă (sau de către un reprezentant

împuternicit al autorității/entității contractante); în acest caz, acordul de voință al operatorului economic este exprimat prin semnarea contractului prin care a acceptat clauzele contractuale care permit aprobarea de modificări prin ordin sau instrucțiune (în limitele definite în respectivele clauze)".

Prin urmare, subliniază că, în opinia sa, condiția esențială pentru a fi permisă modificarea contractului prin ordine administrative este aceea ca în contract să fie prevăzută această posibilitate și să se indice și limitele în care aceste modificări pot fi dispuse, condiție neîndeplinită în cazul de față.

Susținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.12 se referă la faptul că acesta consideră ca fiind inutilă și nelegală prevederea din caietul de sarcini (pagina 19) a cerinței ca ofertanții să depună „o declarație de acceptare și însușire a propunerii tehnice și financiare”.

Din punctul său de vedere, o astfel de cerință este în primul rând, inutilă, întrucât ofertanții sunt obligați să semneze oferta, iar semnătura certifică manifestarea de voință în sensul asumării ofertei respective (atât în ceea ce privește componenta financiară, cât și cea tehnică).

Susține că o astfel de cerință este și nelegal prevăzută în caietul de sarcini, în condițiile în care se indică expres că este o „cerință obligatorie”, menționând că aceasta ar fi trebuit să fie prevăzută (dacă ar fi fost necesară) în fișa de date.

Susținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.13 se referă la neconcordanța dintre valoarea estimată în anunțul de participare/fișa de date și valoarea totală (fără TVA) care rezultă din însumarea componentelor din tabelul de la pagina 40 din caietul de sarcini; lipsa indicării exprese a valorii lucrărilor de organizare de șantier.

În acest sens, menționează că potrivit prevederilor secțiunilor II. 1.4, II.1.5 din fișa de date și din anunțul de participare; valoarea estimată a contractului este de 12.322.037,32 lei fără TVA.

Menționează că din adunarea valorilor din tabelul de la pagina 40 din caietul de sarcini, rezultă o sumă cu TVA 14.446.526,52 lei, respectiv 12.139.938,25 lei fără TVA.

Susține că, se observă, prin urmare, că între valoarea estimată a contractului, de 12.322.037,32 lei fără TVA, și valoarea lucrărilor defalcată la p. 40 din Caietul de sarcini este o diferență de 182.099,07 lei.

În opinia sa, această diferență ar putea indica valoarea lucrărilor de organizare de șantier, însă, în lipsa unei precizări clare în documentația de atribuire, o astfel de concluzie este incertă.

Prin urmare, apreciază că, pe de o parte, neindicarea în documentația de atribuire a valorii lucrărilor de organizare de șantier (valoare care, de regulă este indicată în secțiunea II.1.4 - descrierea succintă a contractului sau a achiziției/achizițiilor), precum și discrepanța

dintre valoarea estimată, pe de o parte, și suma valorilor din tabelul de la pagina 40 din caietul de sarcini, pe de altă parte, constituie încălcări ale principiului transparenței care impun rectificarea documentației de atribuire.

Susținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.14 se referă la faptul că, în opinia sa, factorul de evaluare 2.3 „Corelarea programului de lucru cu resursele și metodologia (max. 5 puncte)” suprapune parțial cu factorul de evaluare 3.2 „Coerența graficului cu metodologia de execuție (max. 5 puncte)”.

În opinia sa, chiar dacă cei doi factori de evaluare (2.3 și 3.2) fac referire la documente distincte (și trecând peste faptul, criticat în altă secțiune a acestei contestații, că elementele distinctive dintre aceste două documente nu sunt indicate într-un mod inechivoc în documentația de atribuire), trebuie observat faptul că acestea, în realitate, au un conținut similar (fiind, în principiu, diferită modalitatea de întocmire, de punere a lor în pagină - programul de lucru fiind preponderent narativ, în timp ce graficul are preponderent natura unei diagrame). Evidențiază că, în condițiile în care, dincolo de forma de prezentare, conținutul acestor documente din perspectiva corelării etapelor cu metodologia este (trebuie să fie) identic, punctarea distinctă a lor nu constituie o modalitate adecvată de evaluare pentru că în realitate se evaluează de două ori și se punctează distinct același conținut.

Susținerea contestatorului identificată de acesta sub numărul 2.15 se referă la faptul că factorii de evaluare 2.1, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3 acordă în mod nelegal punctaj (1 punct) pentru deficiențe majore care constituie motive de respingere ca neconformă a unei oferte.

În acest sens, menționează că, potrivit prevederilor art. 137 alin. (3) lit. a) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, „(3) În condițiile art. 215 alin. (5) din Lege, oferta este considerată neconformă în următoarele situații: a) nu satisface în mod corespunzător cerințele caietului de sarcini”.

Din punctul său de vedere, analizarea Secțiunii II.2.5 criterii de atribuire din fișa de date (și a documentului numit „detaliere criteriu de atribuire”) relevă faptul că factorii de evaluare 2.1, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3 acordă în mod nelegal punctaj (1 punct) pentru deficiențe majore care constituie situații în care în mod evident propunerea tehnică nu satisface cerințele caietului de sarcini, în sensul prevederilor art. 137 alin. (3) lit. a) mai sus citate, astfel:

„2.1 Calitatea metodologiei propuse (max. 5 puncte) (...)

- Insuficient (1 punct): Metodologia nu respectă cerințele sau este incompletă. (...)

2.3 Corelarea programului de lucru cu resursele si metodologia (max. 5 puncte) (...)

- Insuficient (1 punct): Neconcordanțe majore între planificare, resurse si metodologia propusă. (...)

3.1 Realismul graficului Gantt (max. 5 puncte) (...)

- 1 punct: Graficul este incomplet, iar perioadele de execuție sunt nerealiste.

3.2 Coerența graficului cu metodologia de execuție (max. 5 puncte) (...)

- 1 punct: Graficul nu respectă logica execuției și prezintă erori majore.

3.3 Nivelul de detaliere al graficului Gantt (max. 5 puncte) (...)

- 1 punct: Lipsesc detalii esențiale, graficul nu este clar structurat.”

Pentru toate motivele de mai sus, SRL solicită admiterea contestației.

Prin adresa nr. 1020/01.04.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 21123/02.04.2025, autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției împreună cu punctul său de vedere față de contestația formulată de SRL, solicitând Consiliului:

- respingerea în integralitate a contestației ca neîntemeiată în fapt și în drept;

- menținerea documentației de atribuire în forma actuală și continuarea procedurii de achiziție;

- respingerea cererii contestatorului privind obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de soluționare a contestației, ca fiind nejustificată.

..... face o scurtă prezentare a situației de fapt, precizând că este beneficiarul unei finanțări din partea Ministerului Dezvoltării Lucrărilor Publice și Administrației, în cadrul Programului Național de Investiții Anghel Saligny iar, odată cu depunerea cererii de finanțare, a depus o documentație tehnică de proiectare, prin care și-a asumat respectarea unor anumiți parametri tehnici de realizare, cât mai ales respectarea încadrării în standardul de cost conform caracteristicilor tehnice ale drumurilor (lățimea medie a părții carosabile). Susține că depășirea valorii lucrărilor ce intră în calculul standardului de cost conduce la imposibilitatea decontării situațiilor de lucrări și, în consecință, la pierderea finanțării.

Menționează că, la data de 21.03.2025, a publicat anunțul de participare simplificat SCN1160336/21.03.2025 având ca obiect atribuirea contractului de achiziție publică „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „MODERNIZAREA DRUMURI DE INTERES LOCAL ÎN, JUDEȚUL,“ procedură simplificată – online, cu valoarea totală estimată este de 12.322.037,32 lei fără TVA.

În ceea ce privește fondul contestației, autoritatea contractantă precizează următoarele aspecte:

Cu privire la capătul de cerere identificat de contestator cu nr. 2.1 (referitor la presupusa nerespectare a standardului de cost aferent Programului Național de Investiții „Angliei Saligny”), autoritatea

contractantă apreciază că susținerile contestatorului sunt neîntemeiate, pentru următoarele motive:

1. Standardul de cost a fost respectat în stabilirea valorii estimate.

Potrivit art. 2 alin. (3) din Ordinul nr. 1.321/2021 (emis în temeiul OUG nr. 95/2021), standardul de cost aplicabil pentru categoria drum comunal/drumuri publice din interiorul localităților este de 330.000 euro/km fără TVA, valoare care reprezintă un plafon maxim orientativ. Conform alin. (8) al aceluiași articol, în determinarea încadrării în acest standard se iau în considerare doar lucrările continue pe fiecare kilometru de drum (strat rutier, fundații, structură etc.) și se exclud cheltuielile aferente lucrărilor discontinue.

2. Caracteristicile tehnice ale drumurilor din proiect sunt chiar inferioare celor prevăzute de standardul de cost.

Standardul impune o lățime a părții carosabile de $2 \times 3,00 \text{ m} = 6,00 \text{ m}$ și $2 \times 1,00 \text{ m}$ acostamente. În cazul proiectului nostru, lățimea medie a părții carosabile este de 4,775 m, deci inferioară celei standard. În mod logic și firesc, aceasta ar trebui să conducă la un cost unitar sub plafonul standard, ceea ce autoritatea contractantă a avut în vedere.

3. Valoarea estimată a contractului (12.322.037,32 lei fără TVA) pentru o lungime totală de 5,785 km include și lucrări discontinue, prevăzute în proiectul tehnic și detaliate în caietul de sarcini.

Prin urmare, valoarea/km rezultată matematic ($12.322.037,32 \text{ lei} / 5,785 \text{ km} \times 2.130.000 \text{ lei/km}$) include toate componentele proiectului, nu doar cele continue.

Menționează că pentru prezenta investiție standardul de cost maxim aprobat pentru lucrări este de 219.139,49 euro fără TVA:

Terasamente 443.974,72 + Strat fundație 1.946.807,04 + Strat de baza 2.470.107,28 + îmbrăcămintă rutieră 2.602.554,08 = 7.463.443,12 Iei cu TVA inclus

$6.271.800,94 \text{ lei fără TVA} / 5,785 \text{ km} = 1.084.148,82 \text{ lei fără TVA/km}$

$1.084.148,82 \text{ lei fără TVA/km} / 4,9476 - 219.139,49 \text{ euro/km}$

Consideră că lucrările pentru capacitățile: Șanțuri/rigole (Rigola triunghiulară, drumurile laterale, accese proprietate din placa de beton, siguranța circulației, rigola carosabilă, nu sunt incluse în standardul de cost.

Evidențiază că ofertele financiare care depășesc standardul maxim aprobat de 219.139,49 euro/km fără TVA pentru prezenta investiție vor fi respinse ca neconforme, nefiind eligibile pentru finanțare prin Programul National de Investiții „Anghel Saligny”.

Menționează că, eliminând componentele discontinue (conform art. 2 alin. 8), rezultă că valoarea/km aferentă lucrărilor de bază este chiar sub plafonul de 330.000 euro/km.

Susține că aceste precizări sunt clar definite la nivelul caietului de sarcini (pagina 40).

4. Temeiul legal este imperativ și a fost respectat.

Conform art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021, finanțarea este condiționată de respectarea standardelor de cost, iar Ordinul nr. 1.321/2021 a fost emis în aplicarea acestui articol, deci este obligatoriu. Tocmai din acest motiv, autoritatea contractantă a fundamentat valoarea estimată pe baza acestor standarde, ceea ce rezultă din documentele atașate procedurii.

5. Cunoașterea și respectarea cadrului legislativ este obligația operatorilor economici.

Operatorii economici interesați de participarea la procedură cunosc sau trebuie să cunoască reglementările privind PN1 „Anghel Saligny”, inclusiv cele legate de standardul de cost, potrivit principiului bunei-credințe și al responsabilității profesionale.

Autoritatea susține că respectarea standardului de cost (prin raportare la lățimea părții carosabile - condiție a finanțatorului în raport cu legislația specifică) este o condiție obligatorie pentru derularea contractului de finanțare. În caz contrar, așa cum susține finanțatorul Ministerul Dezvoltării Lucrărilor Publice și Administrației: «în situația în care beneficiarii nu vor sau nu pot, din diverse motive, inclusiv din motivele expuse în adresa dumneavoastră (în discuție fiind dificultatea respectării standardului de cost în ofertare), să realizeze investițiile cu încadrarea în standardele de cost, aceștia trebuie să-și identifice alte surse de finanțare pentru investițiile promovate.». Depășirea valorii lucrărilor ce intra în calculul standardului de cost conduce la imposibilitatea decontării situațiilor de lucrări și, în consecință, la pierderea finanțării. Alte surse de finanțare neexistând la acest moment și nici în viitorul apropiat (nu există ghiduri de finanțare în consultare și nici informări cu privire la intenția deschiderii altor linii de finanțare bugetare sau europene). Astfel, menționează că, întrucât există această finanțare aprobată cu condiția impusă de finanțator și cunoscută tuturor ofertanților, atât autorității contractante, cât și ofertanții au obligația verificării și respectării standardului de cost.

Precizează că respectarea standardului de cost reprezintă o obligație impusă prin legislația specifică a finanțatorului. Aceasta obligație este cunoscută din cerințele caietului de sarcini. Susține că a pus la dispoziția tuturor operatorilor economici interesați de procedură toate valorile aprobate, verificate în sensul încadrării în standardul de cost, valori totale (cu încadrare și fără încadrare în standard de cost) ce sunt obligatorii de respectat atât în timpul ofertării, evaluării, cât și în implementarea contractului de execuție.

În concluzie, cu privire la această critică, autoritatea contractantă susține că valoarea estimată a investiției a fost calculată cu respectarea standardului de cost, cu respectarea caracteristicilor tehnice și a

metodologiei legale impuse de cadrul legislativ. În opinia sa, contestatorul interpretează eronat dispozițiile aplicabile, omite diferențierea între lucrări continue și cele discontinue, precum și lățimea efectivă inferioară celei standardizate. Astfel, autoritatea solicită respingerea ca neîntemeiat a capătului de contestație 2.1.

Cu privire la critica contestatorului identificată de acesta la numărul 2.2 - Graficul defalcat pe fiecare drum sătesc, autoritatea contractant menționează că SRL contestă legalitatea cerinței privind prezentarea unui grafic de execuție pentru fiecare drum sătesc în parte, susținând că această cerință este abuzivă și imposibil de îndeplinit. Autoritatea consideră că această susținere este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

I. Cerința este legală, proporțională și justificată tehnic.

Menționează că potrivit art. 2 alin. (2) din Legea 98/2016, autoritatea contractantă are obligația să respecte principiile proporționalității, transparenței și tratamentului egal, iar documentația de atribuire a fost concepută în acest spirit.

Susține că solicitarea unui grafic defalcat pe fiecare stradă a fost inclusă explicit, în mod proporțional cu:

- natura și complexitatea obiectivului de investiții (14 drumuri/străzi distincte),

„Străzile se află poziționate în localitatea, județul Prin soluția adoptată în proiect se realizează modernizarea pe o lungime cumulată de 5,785 ml, a unui număr de 14 străzi din localitatea, județul, Strada 51 în lungime de 1,083 m, are ca punct de început intersecția cu drumul județean D.J 244N și ca punct de final km. +1.083.00 (intersecție cu stradă)

Strada 54 în lungime de 127 m, are ca punct de început intersecția cu strada 51 și ca punct de final intersecția cu drumul județean DJ 244N

Strada 55 în lungime de 285 m, are ca punct de început intersecția cu drumul județean DJ 244N și ca punct de final km. 0+285.00 (intersecție cu strada 51)

Strada 44 în lungime de 80 m, are ca punct de început intersecția cu drumul județean DJ 244N și ca punct de final km. 0+080.00 (intersecție cu strada)

Strada 40 în lungime de 524 m, are ca punct de început intersecția cu drumul județean DJ 244N și ca punct de final km. 0+524.00 (intersecție cu stradă)

Strada 36 în lungime de 115 m, are ca punct de început intersecția cu strada locală și ca punct de final km. 0+115.00, intersecție cu strada 35

Strada 35 + Strada 31 în lungime de 421 m, are ca punct de început intersecția cu strada 36 și ca punct de final km. 0+421.00

Strada 17 în lungime de 510 m, are ca punct de început intersecția cu strada locală și ca punct de final km. 0+115.00, intersecție cu strada 14

Strada 14 în lungime de 525 m, are ca punct de început intersecția cu drumul județean DJ 244N și ca punct de final km. 0+525.00

Strada 5 + Strada 5 BIS în lungime de 691 m, are ca punct de început intersecția cu strada 14 și ca punct de final km. 0+691.00 (intersecție cu strada 1)

Strada 6 în lungime de 605 m, are ca punct de început intersecția cu strada 14 și ca punct de final km. 0+605.00 (intersecție cu strada 1)

Strada 1 în lungime de 819 m, are ca punct de început intersecția cu drumul județean DJ 244N și ca punct de final km. 0+819.00"

- necesitatea urmăririi etapizate a execuției lucrărilor,
- structura proiectului tehnic, care identifică distinct fiecare drum, cu lungimea și caracteristicile sale.

Apreciază că această cerință nu limitează accesul operatorilor economici și nu contravine legislației, întrucât nu presupune defalcarea financiară pe străzi (neimpusă), ci doar planificarea logică a execuției lucrărilor, în raport cu secțiunile fizice distincte ale investiției.

2 Informațiile necesare sunt disponibile în documentația tehnică.

Menționează că deși listele de cantități sunt consolidate, proiectul tehnic (parte a documentației publicate în SEAP) conține:

- lungimea fiecărei străzi,
- elementele de structură rutieră,
- planurile de situație și profilele transversale, în consecință, operatorii economici pot construi cu ușurință un grafic de execuție logic, bazat pe etapele uzuale ale execuției drumurilor (terasamente, fundație, strat de bază, strat de uzură etc.), aplicate succesiv fiecărei străzi în funcție de lungimea și complexitatea acesteia.

3. Cerința reflectă o nevoie reală în implementarea contractului.

Menționează că solicitarea unui grafic defalcăt are un rol practic esențial:

- permite monitorizarea execuției pe tronsoane;
- facilitează emiterea proceselor-verbale de lucrări și recepțiile parțiale;
- ajută la coordonarea lucrărilor cu furnizorii de utilități și cu locuitorii din zonă;
- reduce riscul de suprapunere logistică sau blocaje în teren,

Această planificare detaliată este uzuală în contractele de lucrări de infrastructură, chiar dacă nu este detaliată în cantități pe străzi. Se solicită un grafic operațional, nu o împărțire contabilă.

În concluzie, autoritatea susține că cerința privind prezentarea unui grafic de execuție defalcăt pe fiecare stradă:

- este legală, realistă și rezonabilă;
- nu presupune sarcini excesive sau imposibil de realizat pentru operatorii economici;
- reflectă nevoia obiectivă de planificare și urmărire etapizată a lucrărilor.

Prin urmare, solicită respingerea capătului de contestație 2.2, ca neîntemeiat.

Cu privire la critica identificată în contestație la nr. 2.3 - Suprapuneri de cerințe și termen insuficient, autoritatea contractantă precizează că SRL susține că în cadrul documentației de atribuire există cerințe care se suprapun și creează confuzii, iar perioada de timp acordată pentru elaborarea ofertei ar fi insuficientă. Autoritatea consideră că aceste susțineri sunt neîntemeiate, pentru următoarele motive:

1. Termenul stabilit respectă integral dispozițiile legale.

Conform art. 113 alin. (5) lit. c) din Legea 98/2016, în cazul unei proceduri simplificate, termenul minim pentru depunerea ofertelor este: „15 zile, în cazul în care se are în vedere atribuirea unui contract de achiziție publică de lucrări” în cazul de față:

- Data publicării în SEAP: 21.03.2025, ora 10:41
- Data-limită de depunere: 10.04.2025, ora 15:00
- Rezultă un termen de 20 zile calendaristice, ceea ce este peste minimul legal.

Prin urmare, consideră că susținerea contestatorului privind un termen „scurt” este contrazisă de faptele concrete și de lege.

2. Documentația este clar structurată și nu conține cerințe contradictorii.

Precizează că documentația de atribuire a fost elaborată:

- cu respectarea prevederilor art. 155 și următoarele din Legea nr. 98/2016,
- în format standard, utilizând formularele prevăzute de legislație,
- cu defalcarea clară a cerințelor tehnice în caietul de sarcini, fișa de date a achiziției, și formularele-tip.

Susține că nicio cerință nu este duplicată, contradictorie sau redactată într-o manieră care să inducă ambiguități. În plus, structura documentației permite ofertanților să identifice cu ușurință:

- cerințele de calificare și selecție (capacitate tehnică, experiență, personal),
- cerințele tehnice minime de execuție,
- criteriile de evaluare și punctajul aferent.

În opinia sa, faptul că operatorul economic percepe cerințele ca fiind „suprapuse” nu este echivalent cu o reală contradicție juridică sau logică.

3. Menționează că SRL nu a formulat nicio solicitare de clarificare în termenul legal. Potrivit art. 160, art. 161 din Legea nr. 98/2016, operatorii economici pot solicita clarificări autorității contractante, iar aceasta este obligată să răspundă cu cel puțin 6 zile înainte de termenul-limită de depunere a ofertelor.

Precizează că până la momentul depunerii contestației, SRL nu a adresat nicio solicitare de clarificare, ceea ce demonstrează că:

- nu a identificat real o ambiguitate concretă,
- nu a uzat de mijloacele legale de remediere în faza administrativă.

În concluzie, autoritatea precizează că termenul de depunere a ofertelor este legal și rezonabil, iar cerințele documentației sunt clare, structurate și conforme cu legislația în vigoare. Contestatorul nu a dovedit existența unor contradicții reale sau imposibilitatea de a elabora oferta. Prin urmare, solicită respingerea acestei critici, ca vădit nefondată.

Cu privire la critica identificată în contestație la punctul 2.4 - Așa-zisa necorelare între graficul Gantt, planul de lucru și formularul 13,, precizează că SRL susține că ar exista necorelări sau confuzii în ceea ce privește cerințele referitoare la graficul Gantt, programul de execuție și planul de lucru, invocând suprapuneri terminologice și lipsa unei delimitări clare între documente. Autoritatea consideră că aceste susțineri sunt neîntemeiate, întrucât cerințele documentației sunt:

1. Clar formulate și bine delimitate în conținut

Cerințele privind documentele de planificare sunt formulate în mod explicit și coerent în următoarele secțiuni:

- Fișa de date a achiziției (Secțiunea IV.4.1, pct. 3 și 6) - impune:
 - o un Plan de lucru/Programul de execuție al lucrărilor - în formă narativă, detaliată în memoriu tehnic, cu descrierea activităților, succesiunii lor și duratelor;
 - o un Grafic general de realizare a investiției - în formă grafică (Gantt), cu încadrarea în durata contractuală și evidențierea resurselor (umane și tehnice),
- Formularul 13 - intitulat „Program pe luni calendaristice”, conține cerințele minimale pentru reprezentarea grafică a succesiunii activităților și a etapelor esențiale, inclusiv drumul critic.
- Fișierul de criterii de atribuire (P3) - definește clar evaluarea: planificării activităților (realism, coerență, detalieri), corelării cu metodologia propusă și resurselor aferente activităților, subliniind că se vor analiza inclusiv Graficul Gantt și justificările din ofertă.

2. Documentele cerute sunt complementare, nu redundante

Diferențierea este clară:

- „Planul de lucru” este un document narativ/tehnic, cu explicații și descrieri privind execuția lucrărilor;
- „Graficul Gantt” este o reprezentare vizuală, cronologică și logică a aceluiași activități;
- „Programul pe luni” (Formularul 13) este un instrument de sinteză, în format tabelar/cronologic, care face parte din ansamblul propunerii tehnice. Toate cele trei sunt instrumente uzuale și

complementare în cadrul unei propuneri tehnice pentru lucrări publice. Menționează că nu s-a cerut nicio dublare inutilă, ci o abordare profesională și completă a planificării lucrărilor.

3 Operatorii economici aveau la dispoziție mecanismul legal al clarificărilor.

Dacă ofertantul considera că există ambiguități, putea formula o solicitare de clarificare în termenul legal, conform art. 160 din Legea nr. 98/2016. Nefiind adresată nicio întrebare din partea SRL în SEAP cu privire la acest aspect, autoritatea consideră că:

- nu a existat o neînțelegere reală a cerințelor,
- contestatorul nu a utilizat instrumentele procedurale puse la dispoziție de lege.

În concluzie, apreciază că documentația a fost elaborată în mod clar, coerent și complet, cerințele privind planificarea lucrărilor sunt distincte și corelate între ele, iar susținerile contestatoarei sunt lipsite de temei.

Prin urmare, solicită respingerea criticii de la punctul 2.4, ca neîntemeiată.

Referitor la critica contestatorului identificată în contestație la punctul 2.5 - Criteriul P3 și pretinsa lipsă de transparență în acordarea punctajului, autoritatea contractantă precizează că SRL susține că modul de detaliere al criteriului de evaluare P3 („Planificarea execuției lucrărilor”) ar fi lipsit de transparență, iar punctajul aferent acestui factor ar fi acordat în mod subiectiv. Autoritatea consideră că această susținere este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. Criteriul de atribuire a fost structurat conform legii, cu elemente clare de evaluare. Criteriul P3 - Gradul de adecvare al graficului general de execuție și al planificării activităților a fost detaliat astfel:

- este parte a propunerii tehnice,
- are alocat 10 puncte în cadrul criteriului „cel mai bun raport calitate-preț”,
- este compus din 3 subcriterii evaluate distinct:
 - o P3.1 - Coerența între graficul de execuție și planul de lucru; o P3.2 - Corelarea cu resursele umane și tehnice alocate;
 - o P3.3 - Gradul de detaliere și evidențierea activităților critice (drumul critic etc.).

Menționează că aceste subcriterii sunt măsurabile, obiectiv verificabile, iar metodologia de punctare este clar formulată.

2. Nu este necesară o grilă matematică detaliată pentru fiecare punct.

În acest sens, precizează că, potrivit jurisprudenței CNSC și Curții de Justiție a Uniunii Europene, autoritățile contractante nu sunt obligate să prevadă o grilă exhaustivă de punctaj pentru fiecare nivel posibil al calității tehnice. Susține că este suficient ca:

- criteriile de evaluare să fie previzibile și comprehensibile,
- să permită evaluarea obiectivă a ofertelor,
- să nu lase libertate discreționară nelimitată comisiei de evaluare.

În opinia sa, criteriul P3 este formulat tocmai pentru a evalua calitatea unei propuneri tehnice, având în vedere complexitatea și specificul lucrărilor de infrastructură.

3. Evaluarea este făcută de o comisie de specialiști, pe baza elementelor concrete din ofertă.

Comisia de evaluare va acorda punctajul pe baza:

- calității graficului Gantt,
- coerenței cu planul de execuție,
- realismului etapizării,
- capacității planificării de a susține execuția într-un termen realist și eficient.

Susține că aceste aspecte se vor regăsi în documentele prezentate de ofertant, care sunt obiectiv verificabile. Așadar, evaluarea nu va fi subiectivă, ci bazată pe un set de criterii tehnice, cunoscute dinainte și comune pentru toți ofertanții.

În concluzie, autoritatea apreciază că modul de formulare a criteriului P3 este legal, previzibil și conform cerințelor art. 187 din Legea nr. 98/2016, iar punctajul se va acorda pe baza unor indicatori clari. Prin urmare, solicită respingerea criticii de la punctul 2.5, ca neîntemeiată.

Referitor la critica identificată în contestație la numărul 2.6 - critica asupra conținutului formularului 13, autoritatea contractantă menționează că SRL susține că formularul 13 - Program pe luni calendaristice include cerințe inaplicabile procedurii actuale, referindu-se la două puncte: perioada de revizuire „de către Inginer” și perioada de obținere a avizelor. Autoritatea consideră că aceste observații sunt lipsite de temei:

1. Susține că formularul 13 este un model standard aplicabil în orice contract de lucrări.

Menționează că acest formular este inclus în mod uzual în documentațiile de atribuire pentru contracte de execuție lucrări, în baza legislației aplicabile (HG nr. 395/2016, reprezintă un model orientativ). El are rolul de a ordona și documenta succesiunea logică a activităților.

2. Referirea la „Inginer” are caracter generic, nu contractual.

Din punctul său de vedere, mențiunea din formular - „perioadele pentru revizuirea documentelor antreprenorului de către Inginer” - nu presupune în mod obligatoriu existența unei entități contractuale denumite formal „Inginer”, ci reflectă o practică uzuală de verificare a documentelor tehnice (ex. planificări, propuneri de materiale, metode de execuție) de către reprezentanții autorității contractante sau dirigintele de șantier.

Consideră că, în cazul de față, rolul de control și revizuire va fi îndeplinit de dirigintele de șantier desemnat, conform Legii nr. 10/1995 și HG nr. 343/2017.

Prin urmare, autoritatea apreciază că cerința este aplicabilă și logică, adaptabilă oricărui model de contract.

3. De asemenea, autoritatea consideră că cerința privind pregătirea avizelor este aplicabilă și în contractele de execuție.

Deși obiectul contractului este strict execuția lucrărilor, în practică, ofertantul are obligația să:

- obțină (sau să sprijine autoritatea în obținerea) unor avize punctuale legate de execuție (ex. ocupare domeniu public, aviz de amplasare temporară, acorduri cu operatori de utilități etc.);
- organizeze lucrările în corelare cu aceste avize, în cazurile în care sunt condiții tehnice impuse de furnizori/utilități.

Prin urmare, autoritatea susține că menționarea acestor perioade în cadrul formularului 13 este necesară pentru realizarea unei planificări realiste și nu implică proiectare propriu-zisă.

4. Ofertanții au libertatea de a adapta conținutul formularului 13 la specificul contractului.

În acest sens, menționează că formularul 13 solicită doar „informații minime” și oferă flexibilitate în completare, conform realității contractului. Operatorii economici pot marca elementele neaplicabile ca atare sau le pot omite justificat în oferta tehnică, fără a fi descalificați pentru acest fapt.

În concluzie, autoritatea contractantă apreciază că prevederile din formularul 13 sunt conforme cu standardele documentațiilor de lucrări, aplicabile procedurii de față, adaptabile în funcție de specific. Nu sunt de natură să creeze confuzii sau să afecteze capacitatea operatorului economic de a întocmi oferta. Prin urmare, autoritatea solicită respingerea criticii identificată în contestație la punctul 2.6, ca neîntemeiat.

Cu privire la critica regăsită în contestație la numărul 2.7 - Așa-zisa lipsă de corelare între fișa de date și formularele 11-13,, precizează că SRL susține că cerințele din formularele 11, 12 și 13 nu ar fi corelate în mod clar cu secțiunea privind modul de prezentare al propunerii tehnice din fișa de date a achiziției, invocând riscul ca ofertanții să ignore unele cerințe din formular. În opinia sa, această susținere este neîntemeiată, din următoarele motive:

1. Formularele sunt expres menționate în cuprinsul documentației și detaliază cerințele prevăzute în fișa de date.

Aceasta face trimitere la precizările din fișa de date a achiziției, secțiunea IV.4.1 „Modul de prezentare al propunerii tehnice”:

„Propunerea tehnică va include cel puțin următoarele secțiuni:

1. Metodologia de execuție a lucrărilor (formular 11);
2. Resursele alocate - personal și echipamente (formular 12);

3. Graficul general de execuție - program calendaristic (formular 13)".

Așadar, din punctul său de vedere, corelarea între fișa de date și formulare este directă și vizibilă — fiecare secțiune a propunerii tehnice face trimitere explicită la formularul corespondent, iar aceste formulare sunt puse la dispoziție în documentația atașată procedurii.

2. Susține că formularele au rol de standardizare a conținutului și sprijin pentru ofertanți.

Astfel, menționează că formularele 11 - 13 au fost incluse tocmai pentru a:

- ghida operatorii economici în structurarea ofertei,
- asigura evaluarea ofertelor pentru comisia de evaluare,
- reduce riscul omisiunilor sau abordărilor neunitare în prezentarea informațiilor. Ele nu conțin cerințe suplimentare față de cele din fișa de date, ci doar detaliază formatul și structura propunerii tehnice, cu respectarea art. 20 alin. (1) lit. d) și alin (3) din Normele metodologice aprobate prin HG 395/2016, care permite utilizarea de formulare orientative și explicații complementare.

3. Niciun ofertant diligent nu poate fi prejudiciat de această structură.

În acest sens, menționează că documentația este completă și transparentă: fișa de date stabilește cadrul general, iar formularele detaliază modul de prezentare a informațiilor deja solicitate. Aceasta este o practică uzuală și legală în procedurile de achiziții publice.

Orice ofertant profesionist parcurge atât fișa de date, cât și formularele puse la dispoziție, întrucât acestea fac parte din documentația oficială de atribuire și sunt menționate inclusiv în cuprinsul acesteia. Concluzie:

Formularele 11, 12 și 13 sunt corelate în mod adecvat cu cerințele din fișa de date a achiziției, iar procedura de licitație este clară și bine structurată. Consideră că SRL nu a demonstrat o incoerență reală între documentele solicitate.

În opinia sa, cerințele din formularele 11, 12 și 13 sunt clar corelate cu fișa de date, sunt previzibile, transparente și conforme cu cadrul legal aplicabil. Ele nu generează confuzie, ci sprijină ofertantul în structurarea ofertei.

Prin urmare, autoritatea contractantă solicită respingerea criticii identificată în contestație la nr. 2.7, ca neîntemeiată.

Cu privire la critica identificată în cuprinsul contestației la nr. 2.8 privind etapele esențiale din formularul 13, autoritatea contractantă menționează că SRL susține faptul că cerința privind includerea „etapelor esențiale” în formularul 13 - program pe luni calendaristice nu ar fi clară și ar lipsi coerența cu fișa de date a achiziției. Autoritatea consideră că această susținere este neîntemeiată, din următoarele motive:

1. Cerința privind etapele de execuție este clar precizată în fișa de date a achiziției, în capitolul IV.4.1 din fișa de date, citând: „Graficul pentru execuția contractului se va întocmi la nivel de categoric de lucrări (deviz) și trebuie să ilustreze succesiunea tehnologică de realizare a acestora, ordinea și derularea în timp a activităților pe care ofertantul își propune să le îndeplinească pentru realizarea contractului.”

De asemenea, precizează că în cadrul criteriului de evaluare tehnică P3 - planificarea execuției, se menționează:

- că se evaluează coerența succesiunii etapelor propuse,
- că se punctează gradul de detaliere al activităților, inclusiv activitățile critice și etapele tehnologice.

Prin urmare, autoritatea evidențiază că noțiunea de „etape esențiale” este deja definită funcțional prin referirea la categoriile de lucrări din proiectul tehnic și lista de cantități (terasamente, fundație, strat de bază, asfalt, rigole, accese etc.).

2. Formularul 13 nu introduce cerințe suplimentare, ci transpune cerințele fișei de date într-un format logic.

Menționarea „etapelor esențiale” în formularul 13 nu adaugă o cerință nouă, ci:

- reia în termeni sintetici cerințele din fișa de date,
- oferă o structură coerentă pentru reprezentarea planificării execuției,
- permite comisiei să evalueze fezabilitatea graficului în raport cu realitățile tehnologice ale lucrării.

Evidențiază că nu se solicită o etapizare arbitrară sau suplimentară, ci prezentarea succesiunii firești a lucrărilor, așa cum reiese din proiectul tehnic.

3. Operatorii economici cunosc aceste etape din proiectul pus la dispoziție.

Lucrările care urmează a fi executate sunt cele din listele de cantități, documentele tehnice fiind puse la dispoziția tuturor operatorilor prin SEAP. Acestea reflectă:

- categoriile de lucrări,
- ordinea logică și tehnologică a execuției,
- etapele considerate esențiale (inclusiv pentru plăți parțiale și urmărire în șantier).

În concluzie, autoritatea susține că cerința privind „etapele esențiale” este clar definită, coerentă cu fișa de date și necesară pentru o bună planificare a execuției. Formularul 13 este doar un instrument de prezentare a graficului într-un mod ușor de înțeles și evaluat. Nu se creează confuzie, nu se introduc cerințe suplimentare, iar formularea este în deplină concordanță cu cadrul legal. Prin urmare, solicită respingerea criticii identificată la numărul 2.8 din contestație, ca neîntemeiată.

Referitor la critica identificată în contestație la numărul 2.9 - cerințele privind asigurările din caietul de sarcini, menționează că SRL critică cerințele prevăzute în capitolul 15 - asigurări din caietul de sarcini, susținând că acestea ar fi excesive, neclare sau nejustificate. Autoritatea apreciază că Considerăm că aceste afirmații sunt nefondate, din următoarele motive:

1. Cerințele privind asigurările sunt prevăzute expres în legislația aplicabilă lucrărilor de construcții.

Evidențiază că, potrivit art. 31 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții (actualizată): „ Responsabilul tehnic cu execuția are obligația să încheie o asigurare de răspundere civilă profesională, cu valabilitate pe durata exercitării dreptului de practică pentru activitățile pentru care a fost autorizat.”

În opinia sa, această obligație revine în mod legal executantului, care are responsabilitatea de a angaja un RTE autorizat și acoperii cu o asigurare profesională validă.

2. Cerințele din contractul de lucrări sunt standarde de bună practică în domeniu. Conform art. 20 din modelul de contract (parte integrantă din documentația de atribuire), executantul este obligat să încheie o asigurare:

- care acoperă riscurile legate de lucrări, personal, echipamente și terți;
- care include și subantreprenorii;
- pe care trebuie să o prezinte la cererea achizitorului;
- fără ca achizitorul să fie responsabil pentru accidentele cauzate de executant sau personalul său.

Din punctul său de vedere, aceste clauze sunt uzuale în contractele de execuție publică, fiind conforme cu normele privind prevenirea riscurilor și responsabilitatea executantului în perioada de derulare a lucrărilor.

3 Cerințele nu sunt excesive, ci proporționale cu natura contractului.

Menționează că valoarea contractului depășește 12 milioane lei fără TVA, iar lucrările se desfășoară în zone locuite, cu implicarea echipamentelor, utilajelor și personalului. În acest context:

- asigurările sunt o garanție minimă de responsabilitate contractuală,
- nu limitează participarea ofertanților, fiind uzuale și cunoscute în practică,
- costurile sunt acoperite din „cheltuieli indirecte” și nu presupun cheltuieli suplimentare neprevăzute.

În concluzie, subliniază faptul că, în opinia sa, cerințele prevăzute în caietul de sarcini și în modelul de contract privind asigurările sunt:

- justificate legal și tehnic;

- conforme cu legislația în vigoare (Legea nr. 10/1995);
- proporționale cu specificul lucrărilor ce urmează a fi executate.

solicitând respingerea criticii formulată de contestator și identificată la punctul 2.9 din contestație, ca neîntemeiată.

În legătură cu critica contestatorului identificată la numărul 2.10 în contestație - cerințele privind personalul cheie, autoritatea contractantă menționează că SRL susține că cerințele privind prezentarea documentelor pentru personalul de specialitate (șef de șantier, manager proiect, RTE etc.) ar fi excesive sau ar depăși cadrul legal.

Autoritatea consideră că aceste susțineri sunt neîntemeiate, din următoarele motive:

1. Cerințele privind personalul sunt formulate în mod clar, legal și proporțional.

Fișa de date a achiziției și caietul de sarcini indică:

- tipurile de experți necesari pentru implementarea contractului;
- documentele justificative solicitate (CV, diplome, dovada raportului juridic, declarații de disponibilitate);
- modul în care se poate face dovada colaborării (angajare, contract de colaborare, subcontractare etc.);
- rolul fiecărui specialist în implementarea contractului, pe baza atribuțiilor din legislația incidentă (Legea nr. 10/1995, Ordin MDRAP nr. 1895/2016, Legea SSM etc.). Aceste cerințe sunt uzuale și conforme cu art. 179 din Legea nr. 98/2016, care permite solicitarea de informații privind personalul de specialitate propus pentru îndeplinirea contractului.

2. Nicio cerință nu depășește cadrul legal - sunt menționate în scopul bunei derulări a contractului.

Cu titlu de exemplu, autoritatea precizează că:

- RTE-ul trebuie să fie autorizat ISC, conform Ordinului MDRAP nr. 1895/2016 – o cerință legală, nu impusă de autoritate;
- Șeful de șantier are obligația legală de a fi prezent și de a gestiona tehnic lucrările - o cerință derivată din responsabilitățile asumate în cadrul contractului de execuție;
- Managerul de proiect (responsabil contract) este prevăzut ca singurul punct de legătură cu autoritatea Contractantă - o măsură de organizare, necesară în orice contract cu activitate complexă și derulare pe termen mediu.

3. Flexibilitate în dovedirea relației cu experții - nu se impune angajare permanentă.

Documentația oferă alternativă clară ofertanților:

- dacă expertul este angajat - se prezintă contractul de muncă / Revisal;
- dacă este colaborator extern - se acceptă contract de colaborare + declarație de disponibilitate;

- se pot utiliza și terți susținători sau subcontractori, conform legislației achizițiilor.

Consideră că această abordare este flexibilă și legală, iar susținerea că ar exista „restricții” nu are temei.

4. Fiecare funcție este justificată de natura lucrărilor.

Contractul presupune:

- execuție fizică de drumuri pe 14 tronsoane,
- coordonare de lucrări în teren,
- implementare a sistemului de calitate,
- relație permanentă cu autoritatea contractantă și cu locuitorii din zonă.

Prin urmare, autoritatea apreciază că solicitarea de personal calificat, în număr minim, cu sarcini clare, este o cerință esențială și proporțională cu obiectul contractului.

5. Afirmația privind lipsa indicării nivelului studiilor pentru managerul de proiect și șeful de șantier este nefondată.

În cadrul documentației de atribuire (în special în caietul de sarcini), autoritatea contractantă:

- a indicat explicit rolul și atribuțiile Managerului de proiect și ale Șefului de șantier,
- a solicitat CV-uri, diplome și documente justificative privind formarea profesională,
- a stabilit că șeful de șantier trebuie să fie inginer constructor fiind indicate în mod clar principalele sarcini ale șefului de șantier în cadrul contractului.

În opinia sa, această formulare este suficient de clară și proporțională pentru a permite evaluarea capacității profesionale, fără a impune în mod nejustificat o specializare exactă (ex: CFDP vs. CCIA),

Consideră că aceasta este o abordare echilibrată și legală, ce respectă principiul proporționalității și al tratamentului egal, permițând participarea unei game variate de profesioniști cu pregătire relevantă.

În concluzie, autoritatea contractantă apreciază că cerințele privind personalul de specialitate sunt:

- clare, rezonabile și conforme cu legislația în vigoare;
- formulate în mod flexibil și adaptabil realității pieței;
- justificate tehnic prin natura și complexitatea lucrărilor ce urmează a fi executate și, prin urmare, susținerea contestatorului privind lipsa indicării concrete a specializării este nefondată, întrucât:

- cerințele privind competențele sunt formulate clar și proporțional,
- evaluarea se face pe baza documentelor concrete (CV-uri, diplome, contracte),
- nu se impun cerințe restrictive sau discriminatorii.

Prin urmare, solicită respingerea criticii identificată în contestație la numărul 2.10, ca neîntemeiată.

Față de critica identificată în contestație la numărul 2.11 - clauze privind modificarea contractului, autoritatea contractantă, precizează că SRL susține că documentația de atribuire ar permite eventuale modificări ulterioare ale contractului într-un mod lipsit de transparență, contrar art. 221-222 din Legea 98/2016. Autoritatea consideră că această susținere este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. Documentația de atribuire respectă în totalitate prevederile art. 221 și 222 din Legea nr. 98/2016.

Din punctul său de vedere, clauzele contractuale privind modificarea contractului sunt redactate în deplină concordanță cu cadrul legal, iară derogări sau formule care să permită modificări necontrolate.

Conform art. 24 din modelul de contract (parte integrantă din documentația de atribuire), sunt prevăzute următoarele:

„24.1. Modificarea contractului de achiziție publică, în cursul perioadei sale de valabilitate, se face doar în condițiile prevăzute de legislația achizițiilor publice, numai cu acordul părților, prin act adițional.

24.2. Lucrările suplimentare considerate necesare de către Executant nu pot fi demarate fără un act adițional legal încheiat.

24.4. Contractul poate fi modificat fără organizarea unei noi proceduri doar în condițiile art. 221 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 98/2016 (modificări nesubstanțiale).”

Prin urmare, autoritatea susține că orice modificare este permisă doar în condițiile expres reglementate de Legea nr. 98/2016 și în conformitate cu Instrucțiunea nr. 1/2021 ANAP.

2. Clauzele sunt limitative, transparente și nu generează riscuri de modificări abuzive.

Formulările contractuale exclud posibilitatea demarării de lucrări suplimentare în lipsa unui act adițional. În plus, stabilirea prețurilor pentru modificări se va face:

- în baza prețurilor din lista de cantități, dacă lucrările sunt similare,
- în baza costurilor reale + profit rezonabil, dacă sunt lucrări noi sau în condiții diferite,
- pe baza justificărilor tehnico-economice, cu acordul ambelor părți și sub supravegherea dirigintelui de șantier.

Consideră că aceste mecanisme sunt conforme cu bunele practici în domeniul execuției lucrărilor publice.

3. Clauzele respectă și instrucțiunea ANAP nr. 1/2021

Aceasta prevede că modificările trebuie:

- să fie justificate, documentate, transparente,
- să respecte limitele valorice și legale (ex: maxim 50% din valoare în cazul lit. b/c din art. 221),
- să nu afecteze caracterul general al contractului.

Din punctul său de vedere, modelul de contract respectă aceste cerințe și nu permite modificări arbitrare sau în afara cadrului legal.

În concluzie, susține că, referitor la clauzele privind modificarea contractului, acestea sunt clare, restrictive, conforme cu Legea nr. 98/2016 și cu Instrucțiunea ANAP nr. 1/2021. Nu se creează niciun cadru de modificare abuzivă, iar toate eventualele schimbări contractuale se vor face strict legal, prin act adițional și cu justificare tehnică și economică.

Prin urmare, autoritatea contractantă solicită respingerea criticii identificată în contestație la numărul 2.11, ca fiind vădit neîntemeiată.

Față de critica identificată la nr. 2.12 - Asumarea propunerii de către asociați/subcontractori, autoritatea precizează că SRL susține că solicitarea ca asociații și subcontractorii să prezinte o declarație de acceptare și însușire a propunerii tehnice și financiare ar fi nelegală sau inutilă.

Autoritatea consideră această susținere neîntemeiată, din următoarele motive:

1. Cerința respectă dispozițiile Legii nr. 98/2016 și HG nr. 395/2016.

Potrivit art. 68 și art. 219 și art. 53-55 din Legea nr. 98/2016, în cazul unei oferte depuse de o asocierie sau în care participă subcontractori, este necesar ca:

- fiecare membru al asocierii sau subcontractor să își asume partea din contract pe care urmează să o îndeplinească.
- propunerea tehnică și financiară să fie cunoscută și acceptată de toate părțile implicate
- autoritatea contractantă să poată verifica coerența și asumarea reală a responsabilităților în implementarea contractului.

Prin urmare, autoritatea apreciază că solicitarea sa ca fiecare asociat și subcontractor să își asume explicit printr-o declarație pe propria răspundere, propunerea tehnică și financiară:

- este necesară pentru asigurarea transparenței și clarității în executarea contractului;
- garantează că membrii asocierii cunosc și susțin conținutul ofertei;
- previne conflictele sau retragerile unilaterale ulterioare.

2. Cerința este formulată flexibil și nu impune modele excesive sau restrictive

Autoritatea contractantă precizează că a prevăzut în caietul de sarcini: „(...) ofertanții asociați/subantreprenorii vor completa o declarație de acceptare și însușire (...) într-un formular model propriu”.

Așadar, susține că:

- nu se impune un formular standard,
- nu se condiționează participarea de o formă rigidă,
- se permite adaptarea declarației de către operator, în limitele rezonabilului.

În opinia sa, această cerință este logică, uzuală și perfect adaptabilă oricărei structuri de ofertă în asociere.

3. Cerința asigură conformitatea cu documentația și evită ambiguitățile de răspundere.

Menționează că prin solicitarea acestor declarații:

- se evită situațiile în care unul dintre asociați se dezice ulterior de conținutul propunerii tehnice;
- se creează un cadru clar de responsabilitate între părțile implicate;
- se asigură că oferta reflectă voința întregului grup economic, nu doar a liderului.

Apreciază că aceasta este o măsură elementară de siguranță juridică, în special în contextul unui contract de peste 12 milioane lei și cu o implementare tehnică detaliată.

În concluzie, susține că cerința privind asumarea propunerii tehnice și financiare de către asociați și subcontractori:

- este legală și proporțională;
- respectă cadrul normativ privind operatorii economici asociați;
- nu creează bariere și nu contravine principiului tratamentului egal.

Prin urmare, solicită respingerea criticii identificată în contestație la nr. 2.12, ca fiind vădit neîntemeiată.

Referitor la critica identificată în contestație la nr. 2.13 - Valoarea estimată a contractului, autoritatea contractantă menționează că SRL susține că valoarea estimată a contractului nu ar fi fost clar sau corect indicată în documentația de atribuire.

Autoritatea consideră această susținere neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. Valoarea estimată a fost exprimată complet și transparent în fișa de date.

Menționează că în fișa de date a achiziției, la capitolul 1.3 - Informații generale, este indicată în mod clar valoarea totală estimată a contractului: 12.322.037,32 lei fără TVA.

Această prezentare respectă cerințele art. 7 și 9 din Legea nr. 98/2016, precum și penele din HG nr. 395/2016, art. 9 și 10, privind modul de calcul și publicare a valorii estimate în cadrul documentației.

Menționează ca valoarea totală estimată a contractului de 12.322.037,32 lei fără TVA, este compusă din:

- Capitolul 4.1 - Construcții și instalații: 12.139.938,25 lei;
- Capitolul 5.1 - Organizare de șantier: 182.099,07 lei.

2. Valoarea este susținută de devizele generale din proiectul tehnic.

Menționează că defalcarea valorii estimative rezultă direct din devizul general și lista de cantități, parte a proiectului tehnic pus la dispoziție tuturor operatorilor economici în SEAP.

Prin urmare, evidențiază că:

- valoarea estimată este calculată pe baza costurilor reale ale investiției,
- este detaliată la nivel de articole de lucrări,
- este fundamentată economic și tehnic, fiind complet transparentă și verificabilă.

3. Prezentarea valorii estimative este conformă și completă, fără ambiguități.

Autoritatea contractantă susține că nu a divizat artificial contractul, nu a omis componente relevante și nu a introdus valori nejustificate. Toate informațiile necesare pentru elaborarea ofertei sunt disponibile și clar indicate.

În opinia sa, contestatorul nu arată ce element ar fi lipsii sau greșit. Simpla afirmație că valoarea nu ar fi clară nu constituie un motiv temeinic de anulare a procedurii.

În concluzie, autoritatea susține că valoarea estimată a contractului a fost determinată, fundamentată și indicată în mod legal, complet și transparent, atât în fișa de date, cât și în documentația tehnică, solicitând respingerea criticii identificată în contestație la nr. 2.13, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește critica identificată în contestație la nr. 2.14 - factorii de evaluare 2.3 și 3.2, autoritatea menționează că SRL susține că factorii de evaluare 2.3 și 3.2 ar fi insuficient de clari, ar lăsa loc de interpretare subiectivă și nu ar fi corelați suficient cu documentația de atribuire. În opinia sa, aceste afirmații sunt nefondate, pentru următoarele motive:

1. Factorii 2.3 și 3.2 sunt parte a unei metodologii de evaluare detaliate, graduale și conforme cu legea

Criteriul de atribuire este „Cel mai bun raport calitate-preț”, cu punctaj total de 100, din care:

- P2 - Metodologic și organizare: 15 puncte
 - o Subfactor 2.3 - Corelarea programului de lucru cu resursele și metodologia: max. 5 puncte
- P3 - Gradul de adecvare al graficului de execuție: 15 puncte
 - o Subfactor 3.2 - Coerența graficului cu metodologia de execuție: max. 5 puncte

Aceasta consideră că ambele componente sunt definite prin grile de evaluare clare, în trepte (5-3-1 punct), cu explicații pentru fiecare nivel. Așadar, susține că nu este vorba de o apreciere subiectivă, ci de o evaluare obiectivă pe baza unor criterii prestabilite și transparente.

2. Formulările sunt clare, previzibile și nu limitează concurența
Fiecare subfactor:

- stabilește ce aspect se evaluează (corelare, coerență, detalieri),

- menționează explicit ce înseamnă un punctaj maxim, intermediar sau minim,
- este legat de documentele tehnice solicitate (metodologie, grafic Gantt, plan de lucru - formularele 11, 12, 13).

Apreciază că această structură este conformă cu art. 187 din Legea nr. 98/2016, care prevede că autoritatea contractantă trebuie să detalieze factorii de evaluare suficient pentru a permite ofertanților să își pregătească oferta în mod corespunzător.

3. Nu există suprapuneri sau confuzii între 2.3 și 3.2 - ci complementaritate

- Factorul 2.3 evaluează dacă planificarea este logică și bine legată de resursele umane și materiale;
- Factorul 3.2 analizează dacă graficul de execuție (Gantt) reflectă în mod coerent metodologia propusă.

În opinia sa, această distincție este necesară pentru a evalua atât partea narativă (metodologie) cât și partea grafică și cronologică (Gantt) a planificării execuției. Ele nu se suprapun, ci se susțin reciproc.

În concluzie, precizează că factorii de evaluare 2.3 și 3.2 sunt:

- legal fundamentați,
- detaliați corespunzător,
- formulate în mod clar, previzibil și transparent.

Consideră că aceștia permit o evaluare obiectivă și echitabilă a ofertelor, fără a limita concurența sau a introduce elemente de subiectivitate nejustificată și, prin urmare, autoritatea solicită respingerea criticii identificată în contestație la nr. 2.14, ca neîntemeiată.

Referitor la critica identificată în contestație la nr. 2.15 - factorii de evaluare 2.1, 2.3, 3.1, 3.2 și 3.3,, precizează că SRL susține că factorii de evaluare tehnică 2.1, 2.3, 3.1, 3.2 și 3.3 ar fi lipsiți de claritate, obiectivitate sau relevanță.

Față de acest aspect, autoritatea consideră că această susținere este nefondată, pentru următoarele motive:

1. Toți factorii vizați sunt clar detaliați, cu grile de punctaj gradual

- P2 - Metodologie și organizare (15 puncte):
 - 2.1 - Calitatea metodologiei propuse de execuție
 - 2.3 - Corelarea programului de lucru cu resursele și metodologia
- P3 - Planificarea execuției (15 puncte):
 - 3.1 - Realismul graficului Gantt în termenul asumat
 - 3.2 - Coerența graficului cu metodologia propusă
 - 3.3 - Gradul de detaliere a activităților și evidențierea punctelor critice.

Susține că pentru fiecare dintre acești factori, documentul „detaliere criterii de atribuire” definește:

- obiectul evaluării,
- modul de punctare (5-3-1 punct),
- explicațiile aferente fiecărui nivel de punctaj.

2. Factorii sunt previzibili, măsurabili și legați direct de documentele ofertei

Menționează că evaluarea are la bază:

- metodologia narativă - Formular 11,
- resursele tehnice și umane-Formular 12,
- graficul Gantt-Formular 13.

Precizează că toate aceste documente sunt solicitate prin fișa de date și caietul de sarcini, fiind complet corelate cu factorii de evaluare.

Aceasta precizează faptul că, în acest sens, comisia va analiza:

- dacă planificarea este fezabilă în termenul propus;
- dacă există coerență între resurse, activități și grafic;
- dacă sunt identificate și tratate activitățile critice din execuție.

3. Structura pe factori multipli permite o evaluare comparativă și obiectivă

În opinia sa, distribuirea punctajului pe subfactori independenți și complementari este o practică uzuală, recomandată și de ANAP. Permite comisiei să acorde punctaj diferențiat pe baza:

- calității propunerii tehnice.
- nivelului de detaliere,
- gradului de asumare logistică și organizatorică.

Acest sistem este mai transparent decât evaluarea globală sau punctajul unic, fiind previzibil și obiectiv.

În concluzie, autoritatea susține că factorii 2.1, 2.3, 3.1, 3.2 și 3.3 sunt:

- legal introduși și complet detaliați;
- corect corelați cu documentele solicitate ofertanților;
- măsurabili prin grile clare de punctaj și ușor de înțeles de

oric operator economic diligent.

și, prin urmare, solicită respingerea criticii identificată în contestație la nr. 2.15, ca fiind neîntemeiată.

În ceea ce privește solicitarea de obligare la plata cheltuielilor ocazionate de soluționarea contestației, autoritatea contractantă, consideră că această cerere este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. Contestația este vădit nefondată, întrucât, în opinia sa, după cum reiese din motivările formulate la fiecare critică din contestație, aceasta nu este susținută de argumente juridice, tehnice sau procedurale solide.

Aceasta apreciază că cererile vizează:

- aspecte care sunt în conformitate cu legislația aplicabilă achizițiilor publice,
- cerințe formulate în mod transparent, proporțional și previzibil,
- critici generale, fără dovezi concrete de afectare a dreptului de a participa la procedură.

2. Contestatorul nu a formulat solicitări de clarificare anterior depunerii contestației.

Astfel, precizează că o parte dintre aspectele contestate (ex: claritatea factorilor de evaluare, graficele, formularele) puteau fi lămurite prin solicitări de clarificări adresate autorității contractante în termenul legal, conform art. 160 din Legea nr. 98/2016 iar, faptul că SRL nu a utilizat această cale administrativă prealabilă, alegând direct calea contestației, arată lipsa de diligență procedurală și exclude ideea unei culpe a autorității contractante.

3. Nu sunt întrunite condițiile pentru acordarea cheltuielilor

În acest sens invocă prevederile art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016: „(9) Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru „soluționarea contestației. Cuantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației.”

Autoritatea precizează că, întrucât solicită respingerea contestației în integralitate, consideră ca nu se impune nicio plată a cheltuielilor de către autoritatea contractantă.

În concluzie, apreciază că solicitarea contestatorului privind obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de contestare este nefondată și inadmisibilă în contextul în care contestația este lipsită de temei, solicitând respingerea acestei cereri subsidiare, ca fiind neîntemeiată în fapt și în drept.

În concluzie, reiterează faptul că, în opinia sa, toate criticile formulate de către SRL sunt vădit neîntemeiate, documentația de atribuire fiind elaborată cu respectarea strictă a dispozițiilor legale incidente, în deplină concordanță cu: Legea nr. 98/2016, HG nr. 395/2016 și Instrucțiunile ANAP în vigoare.

Din punctul său de vedere, documentația de atribuire este coerentă, completă, transparentă și nediscriminatorie, iar criticile aduse de contestator sunt fie lipsite de suport juridic, fie rezultă dintr-o interpretare eronată a cerințelor formulate sau a legislației aplicabile.

Totodată, subliniază că SRL nu a formulat solicitări de clarificare anterior depunerii contestației, deși avea la dispoziție această cale legală, ceea ce indică o lipsă de diligență procedurală și exclude orice culpă a autorității contractante.

Având în vedere cele prezentate, solicită:

1. Respingerea în integralitate a contestației formulate de către NOM1S 2003 SRL, ca fiind neîntemeiată în fapt și în drept;

2. Menținerea documentației de atribuire în forma actuală și continuarea procedurii de achiziție;

3. Respingerea cererii contestatorului privind obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de soluționare a contestației, ca fiind nejustificată.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 23329/09.04.2025, contestatorul transmite răspuns față de punctul de vedere al autorității contractante, prin care, solicită înlăturarea, ca nefondate, a apărărilor autorității contractante, cu consecința admiterii contestației sale, așa cum aceasta a fost formulată.

Pentru început, contestatorul subliniază faptul că la paginile 10 și 11 din punctul său de vedere, autoritatea contractantă încearcă inducerea în eroare a Consiliului, dând la pagina 10 un pretins citat din fișa de date (secțiunea IV.4.1) care nu corespunde realității, iar la pagina 11 face referire, de asemenea, la un criteriu de evaluare „P3 - Planificarea execuției” care nu se regăsește în fișa de date, nici ca denumire, nici din perspectiva pretinsului conținut invocat de către autoritatea contractantă. Pe baza respectivelor citate și referiri nereale la preținse prevederi ale fișei de date, autoritatea contractantă își construiește apărarea împotriva a două dintre criticile invocate de către SRL.

Cu privire la patru critici ale sale (cea din Secțiunea 2.5 din contestație și cele din secțiunile 2.10, 2.14, 2.15), apreciază că argumentele aduse de autoritatea contractantă sunt străine de cauză (complet în cazul criticii din secțiunea 2.5 și în cea mai mare parte a lor în cazul criticilor din secțiunile 2.10, 2.14, 2.15), privind probabil critici invocate în alte proceduri, dar neinvocate de SRL.

În continuare, contestatorul punctează următoarele:

1. În ceea ce privește caracterul nelegal al cerinței de la pagina 40 din caietul de sarcini prin care ofertanții sunt obligați ca în oferta financiară pentru lucrările la partea carosabilă (terasamente, strat fundație, strat de bază, îmbrăcăminte rutieră) să respecte standardul de cost de 330.000 euro fără TVA / km valabil în 2021 (reduc proporțional), standard neactualizat (secțiunea 2.1 din contestație).

Contestatorul susține că a invocat două critici principale cu privire la cerința de la pagina 40 din caietul de sarcini:

(i) Încălcarea Ordinului nr. 1321/2021, prin omiterea faptului că valoarea de 330.000 Euro/km era valabilă doar în anul 2021, în timp ce pentru anii următori această sumă trebuia să fie actualizată, potrivit prevederilor exprese ale Ordinului invocat;

(ii) Lipsa unei baze legale pentru obligarea ofertanților de a nu depăși anumite componente ale devizului pe baza căruia a fost calculată valoarea estimată a contractului supus atribuirii.

Față de apărările autorității contractante de la punctele 2 și 3, contestatorul apreciază că acestea sunt irelevante întrucât SRL nu contestă modul de calcul al valorii estimate pentru lucrările continue (incluse în standard), nici ajustarea acestei valori pentru a se lua în calcul caracteristicile tehnice (i.e. lățimea carosabilului și a acostamentului) mai reduse decât cele pentru care a fost edictat standardul de 330.000 euro/km.

Cu privire la punctele 1, 4 și 5 (paginile 2 și 3 din punctul de vedere), contestatorul susține că apărările autorității contractante omit aspectul esențial invocat de SRL - acela că standardul de cost pe care și l-a asumat în raporturile cu finanțatorul era aplicabil în anul în care a fost Ordinul nr. 1321/2021, nu și în anii următori.

În susținere, face trimitere la dispozițiile exprese ale art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, care prevăd: „Standardele de cost prevăzute la art. 2 alin. (1)-(3) se actualizează anual, folosind indicatori statistici diseminați de Institutul Național de Statistică, și se publică pe site-ul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în platforma digitală creată cu această destinație, conform prevederilor art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021.”

Astfel, contestatorul apreciază că operațiunea de actualizare a standardului este o simplă operațiune administrativă, pentru care, potrivit prevederilor mai sus citate, nu este necesară modificarea Ordinului nr. 1321/2021 printr-un act similar.

Având în vedere că potrivit prevederilor mai sus citate, pentru anii următori actualizarea nu se făcea printr-un ordin distinct (deci printr-un act modificator), ci printr-o simplă operațiune administrativă de actualizare urmată de publicarea pe site, contestatorul consideră că valoarea inițială a standardului de cost (330.000 euro/km de drum comunal, stabilită prin Ordinul nr. 1321/2021) era valabilă pentru anul respectiv, în timp ce pentru anii următori este obligatorie aplicarea valorilor actualizate prin operațiunea administrativă impusă de art. 3 citat mai sus.

Dacă la încheierea contractului de finanțare autoritatea contractantă și Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrație au încălcat prevederile art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, aplicând și în anii următori valoarea valabilă doar în anul 2021, contestatorul apreciază că o astfel de abordare nu poate crea obligații valide, legale, în sarcina ofertanților, mai ales în condițiile în care aparenta respectare a standardului de cost depășit (cel din 2021) este compensată, pentru contractul supus atribuirii, de supraevaluarea unor alte repere neincluse în standardul de cost, dar care sunt finanțate tot prin programul Anghel Saligny.

În opinia sa, în interpretarea și aplicarea Ordinului nr. 1321/2021 nu se pot avea în vedere în mod trunchiat doar prevederile art. 2 din acesta (cel care stabilește valorile inițiale, pentru 2021, ale standardelor de cost) fără art. 3, întrucât este de principiu că prevederile unui act normativ se interpretează în ansamblul lor, în interconexiune cu celelalte prevederi.

Susține că această concluzie rezultă și din prevederile art. 1 alin. (2) din Ordinul nr. 1321/2021 care stipulează că „Obiectivele de investiții finanțate prin Programul național de investiții „Anghel Saligny”, denumit în continuare program, prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)-c) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021, se realizează cu încadrarea în standardele de cost prevăzute la alin. (1), indiferent dacă acestea sunt obiective de investiții noi sau obiective de investiții în continuare.” La alin. (1) se prevede că „Se aprobă standardele de cost pentru obiectivele de investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)-c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului național de investiții „Anghel Saligny”. Art. 2 (cel care stabilește valorile inițiale ale standardului de cost, cele pentru anul 2021) precum și art. 3 (cel care stipulează obligativitatea actualizării) detaliază art. 1 alin. (1).

Prin urmare, contestatorul apreciază că obligativitatea respectării standardelor de cost nu privește în mod necesar valorile inițiale stipulate la art. 2, ci privește standardele de cost în ansamblul lor la care se face referire în art. 1 alin. (1), cu alte cuvinte, standardele de cost prevăzute de art. 2 coroborat cu art. 3, respectiv valorile inițiale pentru anul 2021, iar ulterior sumele rezultând în urma actualizărilor anuale.

Din punctul său de vedere, în măsura în care autoritatea contractantă a fost de acord să își asume în raporturile cu finanțatorul respectarea aparentă a unor standarde de cost depășite, pentru care nu s-a făcut actualizarea impusă de chiar actul normativ respectiv (Ordinul nr. 1321/2021), autoritatea contractantă trebuie să își asume consecințele financiare ale acestui fapt (în temeiul principiului asumării răspunderii) și să asigure de la bugetul local fondurile suplimentare pentru lucrările continue care să permită ofertanților să depună oferte corect dimensionate economic.

Precizează că la punctul 4 (pagina 3 a punctului de vedere) autoritatea contractantă susține că temeiul legal (al aplicării standardului de cost neactualizat) este conținut de art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021, iar acest articol „este imperativ și a fost respectat”.

În susținere face trimitere la art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021, unde se precizează că „În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru categoriile de investiții prevăzute în program, cu excepția celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. d), se aprobă standarde de cost prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației.”

Astfel, contestatorul susține că standardul de cost impus de art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021 în raporturile autorităților contractante cu finanțatorul (bugetul de stat) a fost aprobat prin Ordinul nr. 1321/2021, iar respectarea acestui Ordin este impusă nu doar de natura acestuia de act normativ (secundar), ci și de prevederile art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021. Autoritatea contractantă omite însă trei aspecte esențiale:

(i) Ordinul nr. 1321/2021 (edictat în temeiul prevederilor art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021 este obligatoriu și trebuie respectat în ansamblul său, inclusiv cu luarea în considerare a prevederilor imperative ale art. 3 privitoare la actualizarea anuală.

(ii) Standardul de cost este obligatoriu în raporturile dintre finanțator (bugetul de stat prin Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrație) și autoritățile contractante. Nici art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021, nici OUG nr. 95/2021 în ansamblul ei și nici Ordinul nr. 1321/2021 nu impun obligații în sarcina ofertanților. Astfel, limitele stabilite prin standardul de cost nu pot fi transferate în sarcina ofertanților; cu atât mai mult nu pot fi transferate în sarcina ofertanților limite rezultând dintr-un standard de cost pentru care nu s-au respectat prevederile art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021 referitoare la actualizarea anuală.

(iii) Autoritatea contractantă a simulat respectarea standardului de cost - în realitate diferența dintre costul real al lucrărilor incluse în standardul de cost (lucrările continue la suprafața carosabilă) și standardul de cost valabil în anul 2021 și neactualizat sunt acoperite prin supraevaluarea lucrărilor neincluse în standardul de cost; prin această simulare, în realitate autoritatea contractantă a încălcat prevederile OUG nr. 95/2021.

În cele ce urmează, contestatorul dezvoltă susținerea de la punctul (iii) de mai sus: contrar susținerilor autorității contractante, în realitate aceasta nu a respectat standardele de cost, ci, prin documentația de atribuire, doar a creat o aparență că le-ar respecta.

Din punctul său de vedere, micșorând în mod artificial estimarea pentru lucrările continue care se încadrează în standardul de cost și, în același timp, majorând în mod artificial estimarea pentru lucrările discontinue, autoritatea contractantă obține următorul rezultat: va contracta executarea unor drumuri sătești în care, pentru lucrările continue incluse în standardul de cost va plăti din sumele puse la dispoziție de finanțator, o valoare subevaluată care aparent se încadrează în standardul de cost, dar care în realitate este mai mare, deoarece adaugă la suma limitată la standardul de cost, diferența supraevaluată ofertată de contractant pentru lucrările discontinue care nu se încadrează în standardul de cost. Însă și această diferență (rezultată din supraevaluarea anterior menționată) este achitată tot din sumele puse la dispoziție de finanțator (Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrație).

Evidențiază că, în procedura în discuție, autoritatea contractantă va plăti pentru lucrările continue incluse în standardul de cost, potrivit defalcării din caietul de sarcini, citate și în contestația SRL, suma de 7.463.443,12 lei cu TVA inclus, la care se adaugă în mod ascuns, cel puțin diferența de peste 2.000.000 lei dintre costul real de executare a acceselor la proprietăți (lucrări discontinue neincluse în standardul de cost).

Prin urmare, apreciază că prin artificii creat de către autoritatea contractantă (eventual cu acceptul tacit al reprezentanților finanțatorului), aceasta va achita în mod real pentru lucrările incluse în

standardul de cost sume mai mari decât standardul de cost pe care și l-a asumat în raporturile cu finanțatorul, însă toate aceste sume provin din fondurile puse la dispoziție de către finanțatorul Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrație. Așadar, menționează că, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrație plătește în realitate pentru lucrările continue și suma limitată la standardul de cost neactualizat, și diferența dată de supraevaluarea lucrărilor discontinue pentru care nu există standarde de cost.

Contestatorul apreciază că o astfel de abordare care simulează respectarea standardelor de cost, dar care în realitate acoperă diferența dată de lipsa actualizării standardelor de cost aplicabile în anul 2021 cu supraevaluarea unor lucrări neincluse în standardul de cost, este nelegală și afectează concurența corectă între ofertanți (prin faptul că riscul nelegitim produs acestora prin acest artificiu nu poate fi gestionat în mod omogen de către toți ofertanții).

Menționează că la punctul 5 (pagina 3 din punctul de vedere) autoritatea contractantă afirmă că este în sarcina operatorilor economici „cunoașterea și respectarea cadrului legislativ”. SRL susține că nu contestă obligația de cunoaștere și respectare a cadrului legislativ, însă această obligație incumbă în primul rând (din punct de vedere cronologic) autorității contractante (și finanțatorului) care au obligația de a respecta inclusiv prevederile art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021 la pregătirea finanțării și a documentației de atribuire. De asemenea, obligația de respectare a legii se aplică autorității contractante și în perspectiva sa negativă, prohibitivă, în sensul în care autorității contractante nu îi este îngăduit ca prin artificii de estimare a costurilor incluse în documentația de obținere a finanțării și, ulterior, în documentația de atribuire, să simuleze respectarea unor standarde de cost prin subevaluarea unor repere (cele cu valori limitate de standarde de cost) și supraevaluarea altora (cele care nu sunt afectate de limitările impuse prin standardul de cost). Procedând într-un asemenea mod, autoritatea contractantă nu doar că a înfrânt prevederile art. 15 alin. (1) din OUG nr. 95/2021 pe care le invocă, dar creează ofertanților o vătămare efectivă, supunându-i riscului de a executa lucrări sub-evaluate pentru anumite repere cu speranța că prețul supraevaluat al altora va acoperi diferențele. O astfel de abordare conduce și la înfrângerea prevederilor art. 210 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 98/2016, referitoare la necesitatea corectei fundamentări economice a prețurilor oferite.

Nu în cele din urmă, contestatorul evidențiază că autoritatea contractantă nu a adus niciun contraargument față de cel de-al doilea temei de nelegalitate invocat de subscrisa în privința acestei cerințe, cel potrivit căruia este nelegală obligarea ofertanților de a nu depăși anumite componente ale devizului pe baza căruia a fost calculată valoarea estimată a contractului supus atribuirii.

Acesta precizează că a arătat că, în practica sa, CNSC a reținut faptul că este nelegal să se pretindă ofertanților să nu depășească valoarea anumitor componente ale devizului estimativ, cât timp oferta lor financiară se încadrează în valoarea totală estimată a contractului (Decizia nr. 6695/2018). Considerentele avute în vedere în Decizia CNSC invocată (citate în contestația sa) sunt în continuare aplicabile, chiar dacă ele se refereau la alte standarde de cost (cele stabilite prin HG nr. 363/2010), întrucât elementele esențiale avute în vedere de Consiliu nu s-au modificat.

Totodată, contestatorul subliniază că, în opinia sa, nici OUG nr. 95/2021, nici Ordinul nr. 1321/2021 nu prevăd (și cu atât mai mult se poate afirma că nu impun) în sarcina ofertanților obligația de a-și ajusta oferta financiară astfel încât să respecte, pe componente, defalcarea de costuri pe baza căreia autoritatea contractantă a obținut finanțarea.

Din punctul său de vedere, câtă vreme autoritatea contractantă a stabilit o valoare estimată a contractului, iar finanțatorul, verificând defalcarea care stă la baza valorii estimate, a constatat că, pe componente, această valoare estimată respectă standardele de cost, atunci ofertanții au obligația doar de a respecta valoarea estimată în ansamblul ei (în sensul de a nu o depăși, potrivit prevederilor art. 137 alin. (2) lit. e) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016).

De asemenea, câtă vreme nu există o normă legală care să permită obligarea ofertanților să respecte componente ale valorii estimate, ci doar valoarea estimată în ansamblul ei, nu se poate crea o astfel de obligație pe cale de interpretare a unor prevederi legale care se referă strict la relațiile dintre autoritățile contractante și finanțator.

2. În ceea ce privește critica potrivit căreia este nelegală obligarea ofertanților de a defalca „graficul de prestare a serviciilor” „pe fiecare drum sătesc în parte”, în corelare cu „listele de cantități-PTH” (cerință care se regăsește în formularul 11 și în secțiunea IV.4.1 din fișa de date), în condițiile în care, în fișa de date și la pagina 28 din caietul de sarcini se solicită ofertanților să detalieze Programul de execuție „la nivel de categorie de lucrări (deviz)”, iar proiectul tehnic pus la dispoziție de către autoritatea contractantă nu conține o detaliere a lucrărilor la nivel de categorie de lucrări (deviz) pe fiecare stradă, ci doar o detaliere la nivel de deviz globală, pentru toată lucrarea (secțiunea 2.2 din contestație)

Cu privire la acest aspect, SRL menționează că, în contestația sa, a criticat faptul că ofertanții sunt obligați să întocmească grafice de executare a lucrărilor (indicate eronat drept „grafice de prestare a serviciilor”), defalcate pe fiecare stradă, care să aibă în vedere și listele de cantități din proiectul tehnic - parte a documentației de atribuire, în condițiile în care proiectul tehnic pus la dispoziție de către

autoritatea contractantă nu conține o detaliere a lucrărilor la nivel de categorie de lucrări (deviz) pe fiecare stradă, ci doar o detaliere la nivel de deviz globală, pentru toată lucrarea.

Astfel, în opinia sa, cât timp prin documentația de atribuire s-au pus la dispoziția ofertanților doar listele de cantități întocmite global (nedefalcate pe fiecare stradă), detalierea programului de executare a lucrărilor și corelarea sa trebuie făcute cu aceste liste de cantități, prin urmare, global, nedefalcate pe fiecare stradă, cerința de defalcare pe fiecare stradă a programului de executare a lucrărilor este imposibil de respectat, fiind în mod vădit abuzivă.

Reiterează că într-un sens similar s-a dispus prin Decizia CNSC nr. 2214/C5/2097/06.08.2024, menținută prin Decizia Curții de Apel Iași nr. 456/10.09.2024.

De asemenea, reiterează că, separat de neconcordanța dintre cerința criticată și listele de cantități globale puse la dispoziția ofertanților, aceasta conduce și la consecința nelegală de a pune în sarcina ofertanților (în timpul extrem de scurt pentru pregătirea ofertei) a unei părți a obligației de proiectare (respectiv întocmirea listelor detaliate de cantități). Consiliul a reținut însă că este nelegal a se pune în sarcina ofertanților o astfel de detaliere în faza de ofertare, chiar în situația în care obiectul contractului supus atribuirii este proiectare + execuție. Cu atât mai mult este nelegal a se pune în sarcina ofertanților o astfel de obligație pentru un contract care are ca obiect doar execuția, proiectul fiind în sarcina autorității contractante.

Contestatorul precizează că autoritatea contractantă afirmă la pagina 4 din punctul său de vedere că o astfel de solicitare este proporțională cu natura și complexitatea obiectivului de investiții (14 drumuri/străzi distincte) și că ar fi disponibile informațiile necesare în documentația tehnică unde se indică lungimea fiecărei străzi, elementele de structură rutieră și planurile de situație împreună cu profilele transversale.

Apreciază că afirmațiile autorității contractante privitoare la caracterul proporțional al cerinței și la disponibilitatea informațiilor necesare sunt nereale și sunt contrazise de prevederile documentației de atribuire.

Astfel, susține că documentația de atribuire obligă ofertanții să detalieze programul de execuție „la nivel de categorie de lucrări (deviz)” (pagina 11 a fișei de date și pagina 28 din caietul de sarcini), „pentru fiecare drum sătesc în parte” (secțiunea IV.4.1 din fișa de date și formularul 11), în corelare cu „listele de cantități-PTH” (formularul 11).

Contrar susținerii autorității contractante, contestatorul susține că listele de cantități nu sunt întocmite în documentația de atribuire „la nivel de categorie de lucrări (deviz)”, ci doar pe ansamblul lucrării.

Din punctul său de vedere, informațiile care sunt date cu privire la fiecare stradă (lungime, profil, planuri și structură rutieră) nu sunt

suficiente, impunând să fie detaliate de proiectant pe fiecare stradă la nivel de deviz, pentru a permite corelarea graficului Gantt pe fiecare stradă în parte la nivelul de detaliu solicitat de autoritatea contractantă.

Mai mult, precizează că la pagina 11 din fișa de date se solicită ofertanților astfel: „În graficul de execuție se va evidenția și gradul de utilizare a resurselor umane (personalul direct lucrativ) și echipamentele/utilajele direct implicate în procesul de realizare a lucrărilor pentru fiecare categorie de lucrări în parte.” Însă, corelarea graficului de execuție pe fiecare stradă în parte, cu gradul de utilizare a resurselor umane (personalul de execuție), precum și cu echipamentele și utilajele este direct dependentă de listele de cantități. Cum în documentația de atribuire listele de cantități sunt prezentate cumulat (pe totalul lucrării) nu pe fiecare stradă în parte, ofertanții nu au la dispoziție datele necesare pentru a întocmi oferta la nivelul de detaliu solicitat de către autoritatea contractantă.

Consideră că o astfel de cerință, în condițiile în care în documentație nu sunt date informațiile necesare, este abuzivă și încalcă principul transparenței, constituind o barieră în calea unei concurențe corecte între ofertanți. Mai mult, consideră că ele sunt în măsură să avantajeze un ofertant aflat în legături de afaceri cu proiectantul care a întocmit documentația de atribuire și care poate avea acces la informațiile pe care autoritatea contractantă nu le-a pus la dispoziție celorlalți ofertanți.

În plus, din punctul de vedere al contestatorului, o astfel de cerință, contrar celor susținute de către autoritatea contractantă, nu este proporțională. Susține că atâta vreme cât autoritatea contractantă a considerat că nu este necesar să solicite proiectantului extern pregătirea în această fază a listelor de cantități detaliate pe fiecare stradă, sau dacă i-a solicitat, nu a considerat necesar să adauge aceste liste în documentația de atribuire, a solicita ofertanților să întocmească grafice Gantt corelate cu informații care nu se regăsesc în documentație (informații care se află în listele detaliate de cantități nepublicate de către autoritatea contractantă) este în mod evident disproporționat. În plus, apreciază că cerința nu este proporțională cu complexitatea relativ redusă a lucrărilor și nici cu natura simplificată a procedurii de atribuire.

În orice caz, SRL subliniază că, cerința criticată încalcă prevederile art. 154 din Legea nr. 98/2016 care impun autorității contractante „obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției”.

Prin urmare, contestatorul apreciază că această cerință trebuie remediată fie prin limitarea ei la ansamblul lucrării pentru care există liste de cantități date în documentația de atribuire, fie prin completarea documentației cu listele de cantități defalcate pe fiecare stradă,

coroborată cu prelungirea corespunzătoare a termenului de depunere a ofertelor pentru a permite ofertanților să întocmească grafice Gantt la nivelul de detaliu solicitat de autoritatea contractantă.

3. Cu privire la critica vizând încălcarea prevederilor art. 20 alin. (3) și (10) din Normele Metodologice, constând în includerea în caietul de sarcini a unor cerințe care se suprapun sau care trebuie să se regăsească în fișa de date a achiziției, această abordare fiind generatoare de confuzii (secțiunea 2.3 din contestație).

Cu privire la acest aspect, SRL precizează că această critică nu vizează termenul de depunere a ofertelor așa cum susține fals, în opinia sa, autoritatea contractantă. Acesta menționează că a afirmat că nerespectarea prevederilor art. 20 alin. (3) și (10) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016 este cu atât mai vătămătoare cu cât termenul de depunere este unul scurt. Susține că și-a asumat termenul scurt de depunere, acesta constituind o constrângere aflată în limitele legalității. În egală măsură însă, în aceleași limite ale legalității, autoritatea contractantă trebuie să elaboreze documentația de atribuire cu respectarea exigențelor legale printre care sunt și cele ale art. 20 alin. (3) și (10) din Normele Metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016 care impun ca „detaliile referitoare la formalitățile ce trebuie îndeplinite în legătură cu procedura de atribuire în cauză, modul în care operatorii economici trebuie să structureze informațiile ce urmează a fi prezentate pentru a răspunde cerințelor din anunțul de participare/simplificat/de concurs, respectiv detalii procedurale cum ar fi precizări privind garanțiile solicitate, modul în care trebuie întocmite și structurate propunerea tehnică și cea financiară, criteriul de atribuire ce urmează a fi aplicat, precum și termenele procedurale ce trebuie respectate și căile de atac ce pot fi utilizate” să fie incluse în fișa de date (instrucțiunile către ofertanți), nu în caietul de sarcini.

Contestatorul reiterează că, în opinia sa, o serie întreagă de cerințe care trebuie să se regăsească în fișa de date sunt incluse în caietul de sarcini, sau sunt incluse și în caietul de sarcini. O astfel de abordare este cu atât mai nocivă cu cât unele cerințe se suprapun, dar nu în mod exact.

Autoritatea contractantă afirmă că „nicio cerință nu este duplicată”. Contestatorul susține că afirmația este falsă. Astfel, menționează următoarele aspecte:

- cerințele de la pagina 19 și paginile 23-30 din caietul de sarcini, privind modul de prezentare a ofertei în general și a propunerii tehnice suprapun cerințele din secțiunile IV.4.1 (Modul de prezentare a propunerii tehnice) fișa de date;
- paginile 31-33 - cerințele privind modul de prezentare a propunerii financiare suprapun cerințele secțiunii IV.4.2 (modul de prezentare a propunerii financiare);

- paginile 33-35 - cerințele privind modul de prezentare a ofertei suprapun cerințele secțiunii IV.4.3 (modul de prezentare a ofertei) din fișa de date;
- paginile 35-38 - informații privitoare la procedura de evaluare și alte informații privitoare la depunerea ofertei suprapun prevederile de la paginile 15-16 din fișa de date.

Acesta subliniază faptul că, în multe situații, cerințele din caietul de sarcini sunt identice cu cele din fișa de date, aspect care face și mai vătămătoare acele situații în care există cerințe de calificare aflate doar printre prevederile caietului de sarcini, așa cum este aceea ca ofertanții asociați/subantreprenorii să dea „o declarație de acceptare și însușire a propunerii tehnice și financiare, într-un formular model propriu (cerință obligatorie), aflată la pagina 19 din caietul de sarcini, sau cea din secțiunea 15 asigurări (pagina 22 din caietul de sarcini) - cerința privitoare la asigurarea de răspundere civilă profesională, care nu se regăsește în fișa de date și este cerință obligatorie (ea însăși viciată, reiterată de acesta într-o critică distinctă).

Totodată, reiterează că o astfel de abordare a fost identificată în mod expres ca o neconformitate a documentației de atribuire la paginile 3-4 ale Instrucțiunilor emise de ANAP sub denumirea „Cele mai frecvente neconformități identificate în cadrul documentațiilor de atribuire aferente contractelor de execuție de lucrări standard și de proiectare și execuție lucrări în activitatea de control ex ante, înscrise în avizele conform condiționate emise” (<https://anap.gov.ro/web/wp-content/uploads/2023/05/Cele-mai-frecvente-observatii-din-cadrul-avizelor-lucrari.pdf>), pagina 3 ANAP identifică abaterea constând în faptul că „La nivelul caietului de sarcini se regăsesc informații care nu fac obiectul acestuia/se repetă la nivelul Instrucțiunilor pentru ofertanți (fișa de date).”, solicitându-se autorităților contractante eliminarea din caietele de sarcini a unor astfel de cerințe.

De asemenea, precizează că autoritatea contractantă invocă în punctul său de vedere și faptul că nu s-a făcut o solicitare de clarificare în termenul legal. Consideră că apărarea este profund nefondată întrucât, în primul rând, critica în discuție nu privește o neclaritate, ci privește o nelegalitate, o neconformitate evidentă a documentației de atribuire. În plus, din punctul său de vedere, o solicitare de clarificare nu garantează soluționarea favorabilă a neconformității, iar ofertantul nemulțumit riscă să fie decăzut din termenul de formulare a unei contestații. Mai mult, în opinia sa, dacă autoritatea contractantă ar fi avut intenția de a răspunde favorabil unei solicitări de clarificare cu privire la aspectul criticat, avea posibilitatea de a remedia acest aspect în termenul de 3 zile de la primirea contestației, potrivit art. 9 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, însă nu a făcut acest lucru, alegând să invoce apărări nefondate sau, mai grav, apărări menite să abată atenția de la aspectele criticate (cum este cea privitoare la termen, abordată în primul paragraf al acestei secțiuni).

4. Cu privire la critica din secțiunea 2.4 a contestației, vizând necorelarea și lipsa de claritate a cerințelor și referirilor privitoare la programul de executare a lucrărilor și la graficul Gantt, SRL precizează că în secțiunea 2.4 a contestației a criticat necorelarea și lipsa de claritate a cerințelor și referirilor privitoare la programul de executare a lucrărilor și la graficul Gantt, arătând următoarele:

(i) Fișa de date (punctul 6, paginile 10-11) prevede planul de lucru/programul de execuție] a lucrărilor cuprinse în contract, respectiv Graficul general de realizare a investiției, dar nu face referire în mod clar la graficul Gantt, lăsând ofertanții să deducă faptul că „Planul de lucru/programul de execuție] a lucrărilor cuprinse în contract” este un document în formă narativă, în timp ce „Graficul general de realizare a investiției” este elaborat sub forma unei diagrame, având astfel natura graficului Gantt;

(ii) În planul de lucru/programul de execuție] a lucrărilor cuprinse în contract din fișa de date este inclus în mod expres și programul de execuție pe luni calendaristice, nefiind clar raportul acestora cu planul de lucru/programul de execuție a lucrărilor cuprinse în contract la care se face referire la punctul 3 din secțiunea IV.4.1 (pagina 10) din fișa de date, existând astfel o suprapunere parțială între cerințele de la punctul 3 și punctul 6 din secțiunea IV.4.1 din fișa de date;

(iii) În formularul 13 este detaliat conținutul unui document (parte a propunerii tehnice), intitulat „Program pe luni calendaristice”, nefiind clar dacă acesta este documentul de la punctul 3 din fișa de date („Planul de lucru/Programul de execuție] a lucrărilor cuprinse în contract”) sau documentul „Programul de execuție pe luni calendaristice” parte a Graficul general de realizare a lucrărilor de la punctul 6 din secțiunea IV.4.1 a fișei de date.

(iv) Faptul că în caietul de sarcini apar, de asemenea, cerințe cu privire la programul de lucru și graficul de executare a lucrărilor, dar cu denumiri care nu sunt identice cu cele din fișa de date, situație generatoare de confuzii. Astfel, la pagina 28 a caietului de sarcini apare „Programul de execuție pe luni calendaristice”, nefiind clar dacă acesta este identic cu „Programul pe luni calendaristice” din formularul 13 și, de asemenea, nefiind clar dacă acesta este documentul de la punctul 3 din fișa de date („Planul de lucru/ Programul de execuție] a lucrărilor cuprinse în contract”) sau documentul „Programul de execuție pe luni calendaristice” parte a graficul general de realizare a lucrărilor de la punctul 6 din secțiunea IV.4.1 a fișei de date.

Nu în cele din urmă, contestatorul subliniază faptul că afirmația de la pagina 7 a punctului de vedere al autorității contractante potrivit căreia formularul 13 „Programul pe luni” „este un instrument de sinteză, în format tabelar/cronologic”, diferit de „Graficul Gantt” care „este o reprezentare vizuală, cronologică și logică a aceluiași activități” este contrazisă de faptul că în formularul 13 se solicită ofertanților să includă

în programul pe luni acesta și „drumul critic clar identificat în planificarea activităților”. Însă, susține că „drumul critic” se reprezintă vizual, sub formă de diagramă, fiind indicat ca atare în Graficul Gantt (și eventual separat, dar tot sub formă grafică). Prin urmare, nu este deloc clar că documentul de la formularul 13 este un document de sinteză în format tabelar cum susține acum autoritatea contractantă și nu o reprezentare grafică de tip Gantt care să poată include și drumul critic.

În opinia sa, este necesară remedierea acestor aspecte, prin cuprinderea cerințelor într-un singur document, reformularea lor cu claritate, făcând o distincție lipsită de echivoc între diferite documente care reflectă planul lucrărilor și prin corelarea clară a formularelor cu cerințele fișei de date.

Apreciază că autoritatea contractantă, deși avea posibilitatea de a face aceasta printr-o măsură de remediere adoptată în temeiul prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, a ales să facă aceste clarificări în punctul său de vedere. Însă această abordare este incompletă și oricum ineficace pentru remedierea neconformităților, întrucât:

- Clarificările făcute în punctul de vedere nu sunt opozabile ofertanților, ci sunt simple afirmații cu o natură mai mult sau mai puțin contencioasă;

- Clarificările date de autoritatea contractantă, potrivit cărora se solicită în realitate trei documente distincte (respectiv „Planul de lucru”, „Graficul Gantt” și „Planul pe luni (formularul 13)”, sunt incomplete întrucât nu se indică în mod clar care dintre cerințe sunt aplicabile cărui document (având în vedere suprapunerea parțială dintre cerințele de la punctul 3 respectiv punctul 6 din secțiunea IV.4.1 a fișei de date).

- Clarificările date de autoritatea contractantă nu acoperă, ci accentuează o neclaritate a documentației de atribuire - aceea că „Programul de execuție pe luni calendaristice” la care se face referire la punctul 6 din secțiunea IV.4.1 a fișei de date pare a fi în fișa de date același document „Graficul pentru execuția contractului” a cărui descriere este dată imediat după referirea telegrafică la „Programul de execuție pe luni calendaristice”, cu alte cuvinte Graficul Gantt. Însă, în punctul de vedere, autoritatea contractantă afirmă că „Programul pe luni” este un document distinct ale cărui caracteristici sunt, de fapt, prevăzute doar în formularul 13, aspect care însă trebuie menționat cu claritate în fișa de date.

În ceea ce privește apărarea referitoare la faptul că ofertanții aveau posibilitatea de a solicita clarificări facem trimitere la argumentele aduse în acest sens în secțiunea precedentă (3) a prezentului răspuns la punctul de vedere și, în plus, contestatorul precizează că, atât timp cât nici prin acest punct de vedere autoritatea contractantă nu a fost în măsură să clarifice suprapunerile și neconformitățile criticate, este evident că o simplă solicitare de clarificări nu ar fi condus la remediere

neconformității criticate. În plus, obstinația cu care autoritatea contractantă refuză să admită și erorile evidente și refuză să dea curs unei proceduri puse de legiutor la îndemâna sa tocmai pentru astfel de situații (având în vedere procedura remedierii în urma unei contestații, prevăzute de art. 9 alin. (1) din Legea nr. 101/2016), demonstrează că, din păcate, singura cale procedurală eficientă de a obține corectarea acestor vicii rămâne aceea a contestației.

5. În ceea ce privește critica invocată în secțiunea 2.5 din contestație, potrivit căreia, în mod eronat, formularele 11 și 13 solicită descrierea „lucrărilor existente”, precum și a interferențelor activităților contractuale cu acestea, în condițiile în care în documentația de atribuire nu există informații cu privire la astfel de lucrări, SRL susține că argumentele aduse de autoritatea contractantă la pagina 8 din punctul său de vedere, sub titlul „Punct de vedere - capăt de cerere 2.5 - Criteriul P3 pretinsa lipsă de transparență în acordarea punctajului” vizează aspecte cu totul străine de contestația sa, întrucât acesta nu a formulat o critică în sensul apărărilor invocate de autoritatea contractantă.

Precizează că în contestația sa a invocat, în secțiunea 2.5, faptul că în formularele 11 și 13 se solicită ofertanților să descrie sau să aibă în vedere lucrările existente, în condițiile în care nu există informații în acest sens în documentația de atribuire.

Din punctul său de vedere, o astfel de cerință încalcă prevederile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, potrivit căreia „Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției”.

De asemenea, menționează că în contestația sa a arătat faptul că o astfel de cerință este excesivă, în lipsa informațiilor necesare, întrucât pune în mod nelegal în sarcina ofertanților o obligație de a face o activitate de verificare a unor lucrări existente în condițiile în care o astfel de verificare poate fi nu doar dificilă, ci în unele situații imposibil de efectuat în scurtul timp dintre publicarea documentației de atribuire și data-limită de depunere a ofertelor, unele dintre aceste eventuale „lucrări existente” fiind rețele subterane imposibil de detectat fără acces la documentația aflată în posesia proprietarilor acestor rețele.

6. Referitor la critica potrivit căreia formularul 13 conține și alte cerințe inaplicabile în prezenta procedură (secțiunea 2.6 din contestație), contestatorul susține că în secțiunea 2.6 din contestație a arătat că în formularul 13, program pe luni calendaristice, conține, suplimentar față de cerința excesivă mai sus analizată (cea referitoare la lucrările existente), și două cerințe inaplicabile, după cum urmează:

- Cerința de a indica „perioadele pentru revizuirea documentelor antreprenorului de către inginer”. Apreciază că această

cerință este inaplicabilă în procedura de față, întrucât contractul a cărui atribuire este în curs nu are un „Inginer/Supervizor” (cum este situația contractelor mai complexe de tip FIDIC sau întocmite pe modelul prevăzut de HG nr. 1/2018).

- Cerința de a menționa „perioadele necesare pentru pregătirea documentației pentru toate avizele și aprobările necesare” este inaplicabilă, în opinia sa, întrucât contractul nu are ca obiect proiectarea, ci doar execuția.

Contestatorul apreciază că nici în acest caz al unei alte neconformități evidente, autoritatea contractantă nu aplică prevederile art. 9 alin. (1) din Legea nr 101/2016, demonstrând rea-credință.

Menționează că, în apărare, autoritatea contractantă susține că „formularul 13 este un model standard aplicabil în orice contract de lucrări”. Contestatorul admite că documentația de atribuire se pregătește în baza unor modele, a unor formulare standard, dar autoritatea contractantă are obligația de a adapta aceste formulare și modele standard la situația concretă a fiecărei proceduri de atribuire, sens în care autoritatea contractantă alocă fonduri publice care sunt plătite în acest scop unui consultant specializat sau plătește salariu unui angajat dedicat care are sarcina de a adapta aceste modele la situația concretă.

De asemenea, precizează că autoritatea contractantă mai afirmă că „Referirea la „Inginer” are caracter generic, nu contractual” și că s-ar referi în mod concret la dirigintele de șantier. Dincolo de faptul că noțiunea „Inginer” în contextul revizuirii documentelor contractuale trimite în mod evident la o procedură contractuală inaplicabilă în cazul de față (procedura specifică modelelor contractuale de tip FIDIC), apărarea invocată de către autoritatea contractantă ridică ea însăși noi neclarități. Astfel, din punctul său de vedere, se ridică problema măsurii în care este legală cerința ca ofertanții să prevadă o astfel de perioadă de aprobare a unor documente de către dirigintele de șantier în condițiile în care în modelul de contract nu se prevede în mod expres și adaptat la contractul de față care sunt în mod concret aceste documente pentru care executantul are obligația de a obține o aprobare prealabilă și care procedura (inclusiv termenul) prin care dirigintele de șantier dă această aprobare.

În acest context, subliniază că trebuie reținut că în contractul în cauză, antreprenorul execută o lucrare pe baza unui proiect deja pus la dispoziție de către autoritatea contractantă, iar metodele de lucru și materialele sunt deja incluse în propunerea tehnică și în documentația de atribuire). Prin urmare, dacă se referă la dirigintele de șantier, cerința este excesivă și neadaptată contactului în discuție.

Însă, consideră că și dacă s-ar admite că în loc de „inginer” ar trebui să fie citit „diriginte de șantier”, pentru acuratețe cerința trebuie modificată și în documentație, printr-o erată expresă în acest sens, refuzul de remediere al autorității contractante fiind greu de înțeles.

În ceea ce privește cerința de a menționa „perioadele necesare pentru pregătirea documentației pentru toate avizele și aprobările necesare”, menționează că autoritatea contractantă susține că „în practică, ofertantul are obligația să: obțină (sau să sprijine autoritatea în obținerea) unor avize punctuale (...)”.

În continuare, subliniază că obligația de obținere a avizelor și, în special, de „pregătire a documentației” în acest sens, nu aparține executantului, ci proiectantului. Din punctul său de vedere, nu se poate admite ca legală apărarea referitoare la existența unor obligații în acest sens „în practică”, într-un cadru extra-contractual, și care să dea naștere unei obligații de a prevedea în programul de lucrări o perioadă pentru pregătirea unor documente care cad în sarcina altor entități. Aceste documente trebuie să fie puse la dispoziție executantului, astfel încât este și ilegal, și excesiv a se solicita executantului să prevadă în propriul său program de lucrări o perioadă distinctă în acest sens.

De asemenea, contestatorul precizează că autoritatea contractantă mai face referire la finalul paginii 9 a punctului de vedere la obligația executanților „să organizeze lucrările în corelare cu aceste avize, în cazurile în care sunt condiții tehnice impuse de furnizori/utilități”. Acest argument al autorității contractante este irelevant față de aspectele în dispută, întrucât cerința criticată vizează includerea în program a „perioadelor necesare pentru pregătirea documentației pentru toate avizele și aprobările necesare”, prin urmare are în vedere includerea în program a unei activități care precedă obținerea avizelor, în timp ce argumentul autorității contractante se referă la perioada ulterioară obținerii avizelor.

Precizează că la pagina 10 din punctul său de vedere, autoritatea contractantă invocă faptul că „Ofertanții au libertatea de a adapta conținutul formularului 13 la specificul contractului” precum și faptul că „formularul 13 solicită doar „informații minime” (...)”. Argumentul autorității contractante este contradictoriu, întrucât în ciuda posibilității ofertanților de a adapta formularul 13, ei rămân obligați de a include acele „informații minime” indicate în model, informații între care sunt și cerințele criticate. Acestea sunt în mod expres solicitate în următorii termeni „În mod special, programul va arăta: (...) 3. perioadele pentru revizuire a documentelor antreprenorului de către inginer. (...) 5. perioadele necesare pentru pregătirea documentației pentru toate avizele și aprobările necesare”. Prin urmare, apreciază că cerințele criticate nu pot face obiectul „adaptării” de către ofertanți, fiind în mod evident obligatorii.

În orice caz, trebuie subliniat faptul că ambele cerințe criticate în Secțiunea 2.6 sunt inaplicabile pentru obiectul contractului în cauză, care nu include proiectarea. Aceste cerințe sunt specifice unor contracte de execuție și proiectare, ceea ce nu este cazul în speță. Menținerea lor este nu doar excesivă, dar și generatoare de confuzii cu privire la întinderea

obligațiilor ofertanților, încălcând prevederile exprese ale art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 potrivit căreia „Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la (...) obiectul contractului (...).”

7. Cu privire la critica dezvoltată în secțiunea 2.7 din contestație, referitoare la lipsa corelării dintre fișa de date și cerințele formularelor 11, 12, 13 (parte a documentului pdf. „Formulare ofertanți”), contestatorul menționează că în contestație, a arătat că, aparent, formularele 11-13, detaliază cerințele de la punctele 1-3 ale secțiunii IV.4.1 modul de prezentare al propunerii tehnice din fișa de date. Este esențial faptul că cerințele din aceste formulare nu reflectă în mod exact cerințele corespunzătoare ale fișei de date, mai ales în contextul în care în secțiunea IV.4.1 nu se face o trimitere clară la aceste formulare.

În acest sens, precizează că la pagina 10 a punctului său de vedere, autoritatea contractantă neagă susținerea subscrisei, încercând să inducă în eroare consiliul prin invocarea în mod nereal un pretins conținut al fișei de date care nu corespunde conținutului real al fișei de date incluse în documentația de atribuire a acestei proceduri, în susținere, redând în facsimil susținerea nereală făcută de către autoritatea contractantă.

Verificarea secțiunii IV.4.1 din fișa de date relevă că afirmația autorității contractante este falsă, întrucât conținutul secțiunii IV.4.1 din fișa de date este diferit de cel citat de aceasta, redând în continuare extras din aceasta.

Astfel, contestatorul susține că atât cele relatate de către autoritatea contractantă, cât și fragmentul relevant din secțiunea IV.4.1, este complet diferit și nu conține referirile la formularele 11, 12 și 13.

Mai mult, subliniază că referirea autorității contractante la titlul formularului 13 apare a fi „Graficul general de execuție - program calendaristic”, în timp ce formularul 13 din procedura care face obiectul contestației se numește în realitate „Program pe luni calendaristice”.

De asemenea, precizează că afirmația autorității contractante de la pagina 10 a punctului său de vedere, în care formularul 13 se referă la „Graficul general de execuție - program calendaristic”, este contrazis de afirmația de la pagina 7 a aceluiași punct de vedere, potrivit căreia formularul 13 („Programul pe luni”) este diferit de „Graficul general de realizare a investiției” („Graficul Gantt”).

Prin urmare, contestatorul apreciază că susținerea făcută de autoritatea contractantă (prin invocarea unui pretins conținut al fișei de date care nu reflectă realitatea documentației de atribuire), dovedește necorelarea dintre conținutul fișei de date și cel al formularelor 11, 12, 13.

În opinia sa, formularele au fost pregătite în considerarea unui alt model de fișă de date (cel din care a citat în mod nereal autoritatea

contractantă), diferit de fișa de date inclusă în documentația de atribuire. Această neconformitate este de o gravitate mare, întrucât necorelarea dintre documentele componente ale documentației de atribuire viciază întreaga documentație.

8. Referitor la critica privind lipsa indicării în documentația de atribuire a etapelor lucrărilor pe care autoritatea contractantă le consideră esențiale, sau cel puțin a definirii lipsite de echivoc a noțiunii de „etapă esențială” (secțiunea 2.8 din contestație), SRL precizează că în contestație a arătat faptul că, în formularul 13, „program pe luni calendaristice”, se solicită ofertanților să indice „etapele esențiale”. Acest element este unul obligatoriu pentru corecta elaborare a programului lucrărilor (și a graficului de executare a acestora), având influență inclusiv în evaluarea acestora (factorii de evaluare 2.3, 3.1, 3.2 și 3.3 depinzând de modul de elaborare a programului și graficului lucrărilor). Însă noțiunea de „etapă esențială”, în lipsa unor precizări suplimentare, este una echivocă, putând însemna fie fazele determinante ale lucrării, fie activitățile principale în care este defalcat Graficul general de realizare a obiectivului aflat la pagina 159 din proiectul tehnic - parte scrisă (inclus în documentația de atribuire), fie altă defalcare în activități considerate principale de fiecare ofertant în parte.

Contestatorul menționează că autoritatea contractantă afirmă la pagina 11 a punctului de vedere că cerința privitoare la „etapele esențiale” este clarificată prin faptul că în secțiunea IV.4.1 din fișa de date se specifică în mod expres obligația ofertanților de a întocmi Graficul pentru execuția contractului „la nivel de categorie de lucrări (deviz)”, ilustrând „succesiunea tehnologică de realizare a acestora, ordinea și derularea în timp a activităților pe care ofertantul își propune să le îndeplinească pentru realizarea lucrărilor”.

Totodată, precizează că autoritatea contractantă accentuează (cu caractere aldine) expresia „categorie de lucrări (deviz)” (cu referire la gradul de detaliere a graficului) și face referire la factorul de evaluare P 3 privitor la „coerența succesiunii etapelor propuse” și gradul de detaliere a activităților, „inclusiv activitățile critice și etapele tehnologice”.

Astfel, subliniază că și în acest caz, citatul dat de autoritatea contractantă (privitor la pretinsul factor „P3 - Planificarea execuției”) nu corespunde realității. În opinia sa, potrivit secțiunii II.2.5 din fișa de date, cel de al treilea criteriu de evaluare este „Gradul de adecvare al graficului general de execuție”, aspect confirmat și de documentul „detaliere criteriu de atribuire”.

În orice caz, contestatorul consideră că nici referirea fișei de date la necesitatea de a se întocmi Graficul „la nivel de categorie de lucrări (deviz)”, nici necesitatea de a ilustra „succesiunea tehnologică de realizare a acestora, ordinea și derularea în timp a activităților” și nici în pretinsul conținut al nerealului factor de evaluare „P3 - Planificarea execuției” nu definesc conceputul de „etapă esențială”.

În consecință, contestatorul apreciază că rămâne necesitatea de a se remedia această lipsă, fie prin indicarea concretă a acelor etape care sunt considerate esențiale, sau prin definirea precisă a acestei noțiuni, pentru respectarea principiului transparenței și pentru conformarea cu cerințele imperative ale art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

9. Cu privire la critica dezvoltată în secțiunea 2.9, referitoare la caracterul ilegal al solicitării din secțiunea 15 (pagina 22) din caietul de sarcini, privitoare la asigurarea de răspundere profesională pentru personal și reprezentanți (inclusiv personalul și reprezentanții subcontractanților); de asemenea este ilegală și excesivă cerința privitoare la asigurarea pentru daune și prejudicii aduse de terți.

În acest sens, precizează că în contestația sa a invocat faptul că cerința criticată este excesivă, încălcând prevederile art. 175 din Legea nr. 98/2016, coroborate cu prevederile art. 31 și ale art. 6 din Legea nr. 10/1995.

Menționează că autoritatea contractantă invocă, la pagina 12 a punctului său de vedere, prevederile art. 31 din Legea nr. 10/1995, prevederi care fac referire la obligația RTE (parte a personalului executantului) de a avea asigurare profesională. Însă, în opinia sa, prevederea invocată de autoritatea contractantă susține critica invocată de subscrisa, întrucât în secțiunea 15 (pagina 22) din caietul de sarcini se prevede o obligație mult mai largă de asigurare în sarcina ofertanților decât aceea de a deține propria lor asigurare profesională și cea de asigurare pentru răspunderea RTE (responsabilul tehnic cu execuția).

De aceea, contestatorul menționează că a arătat în contestație că, potrivit prevederilor legale, nici personalul ofertantului (contractantului) (cu excepția RTE), nici reprezentanții săi nu sunt printre categoriile profesionale pentru care art. 31, coroborat cu art. 6 din Legea nr. 10/1995, solicită asigurarea de răspundere civilă. Cu atât mai puțin fac parte din această categorie personalul și reprezentanții subcontractanților. În acest context, în opinia sa, cerința criticată este excesivă, de natură să limiteze nejustificat concurența.

În plus, precizează că a invocat faptul că în documentația de atribuire nu se indică nivelul asigurării (pragul financiar minim), fiind încălcate cerințele art. 175 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 98/2016.

De asemenea, contestatorul menționează că la pagina 12 din punctul său de vedere, autoritatea contractantă invocă prevederile art. 20 din modelul de contract. Însă, argumentul autorității contractante este circular, aceasta susținând că o cerință a unui document al procedurii (caietul de sarcini) cu privire la asigurări ar fi legală pentru că o prevede și un alt document al procedurii (modelul de contract). În realitate ambele cerințe sunt nelegale în măsura în care excedează limitelor stabilite de art. 31 și 6 din Legea nr. 10/1995.

10. Cu privire la critica dezvoltată în secțiunea 2.10 a contestației, care vizează caracterul incomplet și echivoc al cerințelor referitoare la

personalul de specialitate (RTE, șef de șantier și manager de contract) - pagina 10-11 din caietul de sarcini, SRL menționează că în secțiunea 2.10 din contestație, a criticat două neconformități, precis identificate, cu privire la cerințele referitoare la personalul de specialitate, respectiv:

(i) În ceea ce privește calificarea responsabilului tehnic cu execuția (RTE), menționează că a criticat faptul că se solicită ca acesta să fie specializat în „domeniile necesare realizării lucrării” „conform Ordinului MDRAP nr. 1895/2016”, încălcându-se principiul transparenței, întrucât nu se indică în mod concret domeniile considerate de autoritatea contractantă a fi necesare executării lucrării (simpla trimitere la Ordinul nr. 1895/2016 fiind foarte largă, întrucât acesta cuprinde toate domeniile și subdomeniile).

(ii) De asemenea, menționează că a arătat că nici cu privire la managerul de proiect, respectiv cu privire la șeful de șantier, autoritatea contractantă nu indică în mod concret specializarea minimă pe care aceștia trebuie să o aibă (spre exemplu nu se indică nivelul studiilor, respectiv eventualul nivel de specializare în construcții, respectiv CFDP sau doar CCIA). Și aceste lipsuri încalcă principiul transparenței.

Din punctul său de vedere, din analizarea apărărilor pe care autoritatea contractantă le face cu privire la această secțiune 2.10 din contestație, acestea vizează aspecte complet străine de pricină (aspecte necontestate) - respectiv „prezentarea documentelor pentru personalul de specialitate” care „ar fi excesive sau ar depăși cadrul legal”.

În opinia contestatorului, abia afirmația de la punctul 5 (pagina 14 a punctului de vedere) pare a avea legătură cu criticile invocate (mai precis cu cea de a doua critică de la secțiunea 2.10 din contestație, însă argumentul invocat de autoritatea contractantă este unul de generalitate și nefondat. În plus, menționează că argumentul respectiv în care autoritatea contractantă afirmă că „nu a impus în mod nejustificat o specializare exactă (ex. CFDP vs. CCIA)” și din care se înțelege că ar permite ambele specializări este echivoc și contradictoriu. Astfel, referirea la faptul că se indică „principalele sarcini ale șefului de șantier în cadrul contractului” pare a conduce la restrângerea cerinței la specializarea CFDP (întrucât obiectul contractului este modernizarea unor drumuri), în timp ce autoritatea contractantă afirmă că nu a impus o specializare exactă (CFDP sau CCIA).

Apreciază că argumentul autorității contractante la care face referire în paragraful de mai sus dovedește în realitate caracterul fondat al criticii invocate de SRL și, prin caracterul în mod evident echivoc al clarificării date, demonstrează încălcarea de către autoritatea contractantă a exigențelor stabilite prin art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

11. Cu referire la secțiunea 2.11 din contestație, în care contestatorul criticat Secțiunea 6 din caietul de sarcini (modificări

tehnice) care prevede posibilitatea de a se opera modificări contractuale prin Ordine administrative, cu încălcarea prevederilor Instrucțiunii ANAP nr. 1/2021, SRL precizează că în contestație a invocat faptul că în secțiunea 6 (paginile 17-18) din caietul de sarcini, se prevede posibilitatea de modificare unilaterală a contractului prin Ordine administrative, încălcându-se art. 1 alin. (8) lit. b) din Instrucțiunea ANAP nr. 1/2021. Menționează că în apărare, autoritatea contractantă invocă, la rândul său, prevederile art. 24.1, 24.2 și 24.4 din modelul de contract, în care în esență se stipulează că orice modificare de contract se face în conformitate cu prevederile art. 221 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 98/2016, prin acordul părților exprimat printr-un act adițional.

Subliniază că prevederile modelului de contract invocate de către autoritatea contractantă sunt corecte, dar, din păcate, sunt vădit neconcordante cu prevederile din secțiunea 6 (paginile 17-18) din caietul de sarcini pe care le-a criticat, impunându-se eliminarea din documentația de atribuire a acestor din urmă prevederi (care vin în contradicție cu prevederile citate de către autoritatea contractantă) și păstrarea doar a prevederilor din modelul de contract. În continuare, contestatorul redă mai jos, în facsimil, prevederile criticate ale caietului de sarcini, subliniind faptul că acesta conține referirile la modificările prin Ordin Administrativ, prevederi aflate în contradicție cu prevederile modelului de contract invocat de către autoritatea contractantă și care încalcă și prevederile art. 1 alin. (8) lit. b) din Instrucțiunea ANAP nr. 1/2021.

12. În ceea ce privește cerința inutilă și nelegală din caietul de sarcini (p. prin care se impune ca ofertanții să depună (pentru asociați și subcontractanți) depunerea unei „declarații de acceptare și însușire a propunerii tehnice și financiare”, SRL precizează că în primul rând, este necesar să completeze argumentul invocat în contestație, unde a arătat că inutilitatea acestei cerințe derivă din faptul ofertanții sunt obligați să semneze oferta, iar semnătura certifică manifestarea de voință în sensul asumării ofertei respective (atât în ceea ce privește componenta financiară, cât și cea tehnică).

Din punctul său de vedere, inutilitatea se întinde și asupra manifestării de voință cerută a fi exprimată de asociați și subcontractanți, întrucât aceștia își asumă obligațiile care derivă din calitatea lor (aceia de membri ai asocierii, respectiv de subcontractanți) prin alte documente - respectiv prin acordul de asociere pentru membrii asocierii și din acordurile de sub-contractare pentru sub-contractanți.

În ceea ce privește membrii asocierii, contestatorul precizează că inutilitatea (și prin aceasta caracterul excesiv al cerinței) derivă și din faptul că aceștia își manifestă voința prin liderul de asociere. Semnarea ofertei de către liderul de asociere semnifică asumarea ei expresă de fiecare membru al asocierii (întrucât reprezentantul asocierii reprezintă

în procedura de atribuire voința juridică a liderului de asociere și a fiecărui membru al asocierii).

În ceea ce privește însă subcontractanții, apreciază că cerința este și profund nelegală pentru că îi transformă în ofertanți. Subcontractanții își asumă nu întreaga ofertă ci strict partea din ofertă (din lucrările sau serviciile aferente ofertei) care fac obiectul acordului de subcontractare.

În consecință, contestatorul susține că argumentele autorității contractante (pagina 16 a punctului de vedere) și care se referă la necesitatea ca membrii asocierii și subcontractanții să își asume „partea din contract pe care urmează să o îndeplinească” susțin în realitate critica sa, întrucât declarația pe care o critică se referă la asumarea în tot a ofertei. Însă, menționează că, și dacă s-ar referi expres la asumarea părții din contract pe care fiecare urmează a o îndeplini, cerința ar rămâne inutilă și prin aceasta excesivă întrucât, așa cum a arătat mai sus, manifestarea de voință în acest sens din partea membrilor asocierii și a subcontractanților este făcută prin semnarea de către aceștia a documentelor specifice (acordul de asociere, respectiv acordurile de subcontractare).

13. Referitor la critica îndreptată împotriva neconcordanței dintre valoarea estimată în anunțul de participare/fișa de date și valoarea totală (fără TVA) care rezultă din însumarea componentelor din tabelul de la pagina 40 din caietul de sarcini; lipsa indicării exprese a valorii lucrărilor de organizare de șantier, SRL consideră că apărările făcute de către autoritatea contractantă la paginile 17-18 din punctul său de vedere evită aspectul pe care l-a criticat și care nu privește în sine valoarea estimată a contractului 12.322.037,32 lei fără TVA. În opinia contestatorului, critica sa vizează diferența dintre această valoare estimată a contractului și suma valorilor din tabelul de la pagina 40 din caietul de sarcini (12.139.938,25 lei fără TVA).

Evidențiază că în secțiunea 2.13 din contestație, a arătat că între valoarea estimată a contractului, de 12.322.037,32 lei fără TVA, și valoarea lucrărilor defalcată la pagina 40 din caietul de sarcini este o diferență de 182.099,07 lei care pare a indica valoarea lucrărilor de organizare de șantier, însă, în lipsa unei precizări clare în documentația de atribuire, o astfel de concluzie este incertă.

Menționează că, autoritatea contractantă, în punctul său de vedere (pagina 14), confirmă această concluzie, respectiv faptul că valoarea estimată este compusă din „capitolul 4.1 Construcții și instalații: 12.322.037,32 lei; capitolul 5.1: 182.099,07 lei”. Însă, apreciază că este necesară o precizare clară făcută în acest sens în documentația de atribuire cu privire la această componentă a valorii estimate, pentru respectarea principiului transparenței și evitarea confuziilor care pot fi generate de discrepanța între valori descrisă mai sus.

14. Cu privire la critica vizând faptul că factorul de evaluare 2.3 „Corelarea programului de lucru cu resursele și metodologia (max. 5

puncte)” suprapune parțial cu factorul de evaluare 3.2 „Coerența graficului cu metodologia de execuție (max. 5 puncte)”, contestatorul subliniază că la pagina 18 din punctul său de vedere, autoritatea contractantă afirmă că SRL ar fi susținut că „factorii de evaluare 2.3 și 3.2 ar fi insuficient de clari, ar lăsa loc de interpretare subiectivă și nu ar fi corelați suficient cu documentația de atribuire”. În opinia sa, afirmația autorității contractante este neconformă realității, întrucât SRL nu a invocat criticile respective, ci a criticat un cu totul alt aspect, respectiv faptul că atât factorul 2.3 și factorul 3.2 punctează distinct (de două ori) același conținut. În aceste condiții, apreciază că susținerile autorității contractante sunt străine de pricină (străine de critica invocată de SRL).

Precizează că factorul de evaluare 2.3 punctează „Corelarea programului de lucru cu resursele și metodologia” astfel:

„• Foarte bine/Excepțional (5 puncte): Succesiunea activităților este logică, perioadele de lucru sunt corelate cu metodologia și resursele alocate.

- Bine/Adecvat (3 puncte): Există mici neconcordanțe între planificare și resurse.

- Insuficient (1 punct): Neconcordanțe majore între planificare, resurse și metodologia propusă.”

Din punctul de vedere al contestatorului, factorul de evaluare 3.2 punctează „Coerența graficului cu metodologia de execuție (max. 5 puncte)” astfel:

„• 5 puncte: Activitățile sunt bine corelate și reflectă o execuție logică.

- 3 puncte: Există mici inconsecvențe în secvențierea activităților.

- 1 punct: Graficul nu respectă logica execuției și prezintă erori majore.”

Prin urmare, SRL susține că ambii factori de evaluare punctează corelarea programului de lucru cu metodologia (și resursele), prin analizarea programului întocmit în formă narativă (factorul 2.3), respectiv prin analizarea programului de lucru întocmit în formă grafică (factorul 3.2).

Însă, consideră că, din perspectiva corelării, ambele moduri de întocmire a programului de lucru (în forma sa narativă, respectiv în forma sa grafică) conținutul celor două documente este identic. Prin urmare, cei doi factori punctează distinct un sigur aspect: modul de corelare a activităților din program cu metodologia și resursele.

15. În ceea ce privește critica invocată în secțiunea 2.15 din contestație, potrivit căreia factorii de evaluare 2.1, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3 acordă în mod nelegal punctaj (1 punct) pentru deficiențe majore care constituie motive de respingere ca neconformă a unei oferte, SRL face următoarele precizări:

Susține că la Secțiunea 2.15 a contestației sale, apărările invocate de către autoritatea contractantă sunt îndreptate împotriva unor critici pe care acesta nu le-a invocat în realitate.

Astfel, precizează că la pagina 19 din punctul său de vedere, autoritatea contractantă afirmă următoarele: „Contestatoarea susține că factorii de evaluare tehnică 2.1, 2.3, 3.1, 3.2 și 3.3 ar fi lipsiți de claritate, obiectivitate sau relevanță”, susținând totodată că nu a invocat criticile la care face referire și împotriva cărora se apără autoritatea contractantă.

În realitate, SRL apreciază că această critică a sa dezvoltată în secțiunea 2.15 din contestație, vizează un singur aspect - faptul că factorii de evaluare 2.1, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3 acordă în mod nelegal punctaj (1 punct) pentru deficiențe majore care constituie situații în care în mod evident propunerea tehnică nu satisface cerințele caietului de sarcini, în sensul prevederilor art. 137 alin. (3) lit. a) din Normele metodologice.

Prin urmare, contestatorul susține că ceea ce a criticat era faptul că ultimul paragraf de punctare pentru factorii de evaluare 2.1, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3 acordă în mod defectuos punctaj (fie el minim, însă este acordat punctaj) pentru deficiențe care nu pot ajunge în mod legal să fie punctate, fiecare dintre acesta constituind motive de respingere ca neconformă a ofertei. Astfel, în cazul unei evaluări corect făcute, nicio ofertă care se află în situația teoretică de a lua 1 punct la vreunul din respectivii factori nu va mai ajunge să fie punctată, întrucât nu va trece de evaluarea conformității propunerii tehnice.

Totodată, susține că, pragul de evaluare pentru care se acordă un punct în privința factorilor 2.1, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3 este formulat defectuos și trebuie reformulat, eventual cu ajustarea corespunzătoare a formulării pentru celelalte două praguri (cele punctate cu 3, respectiv 5 puncte).

Astfel, pentru toate motivele de mai sus, cu luarea în considerare a argumentelor dezvoltate în contestație, SRL solicită admiterea contestației.

Prin adresa înregistrată la Consiliu sub nr. 25593/22.04.2025, SRL transmite cerere privind obligarea autorității contractante la plata sumei de 7.699,57 lei, reprezentând onorariu avocațial pentru redactarea și depunerea contestației, redactarea răspunsului la punctul de vedere al autorității contractante, depunând în acest sens factura nr. 1120/31.03.2025, în sumă de 7.699,57 lei (TVA inclus) și extras de cont dovedind încasarea facturii nr. 1120/31.03.2025.

Prin adresa nr. 30388/30.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 20865/01.04.2025, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 211175618/1 din 28.03.2025 în cuantum de 35.000,00 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala Bârlad.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei,
CONSILIUL constată următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Execuție lucrări pentru obiectivul de investiții „MODERNIZAREA DRUMURI DE INTERES LOCAL ÎN, JUDEȚUL” - cod CPV: 45233120-6, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare SCN1160336/21.03.2025, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 12.322.037,32 lei fără TVA. Criteriul de atribuire al contractului este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Prin contestația care face obiectul prezentei, SRL este nemulțumit de conținutul documentației de atribuire, despre care susține că nu ar respecta rigorile legislației din domeniul achizițiilor publice.

În acest sens, Consiliul reține că, la punctul 2.1 din contestație, SRL critică cerința de la pag. 40 din caietul de sarcini, prin care a fost impusă respectarea standardului de cost de 330.000 euro fără TVA/km.

Cerința cu privire la standardul de cost, de la pag. 40 din caietul de sarcini a fost formulată astfel:

„3. Ofertanții au obligația de a respecta costul standard maxim de 330.000 euro fără TVA/km pentru drumurile comunale cu lățimea părții carosabile de 6 metri și acostament 2x1,0 m, conform Ordinului ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 1.321 din 20 septembrie 2021.

Pentru drumurile cu o lățime mai mică decât cea prevăzută în standardul de cost, valoarea se va ajusta proporțional cu lățimea efectivă a drumului, în conformitate cu metodologia de lucru aplicată de Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației în procesul de decontare. Nerespectarea acestui principiu va duce la imposibilitatea decontării cheltuielilor aferente obiectivului de investiție.

Pentru prezenta investiție standardul de cost maxim aprobat pentru lucrări este de 219.139,49 euro fără TVA:

443.974,72 + 1.946.807,04 + 2.470.107,28 + 2.602.554,08 = 7.463.443,12 lei cu TVA inclus

6.271.800,94 lei fără TVA / 5,785 km = 1.084.148,82 lei fara TVA /km

1.084.148,82 lei fără TVA /km / 4,9476 = 219.139,49 euro/km

Astfel conform Anexa la HCL 51 din 29.08.2024, indicatorii tehnici specifici categoriei de investiții sunt:

Indicatori tehnici specifici categoriei de investiții de la art. 4 alin. (1) lit. c) din O.U.G. nr. 95/2021	Valoare		
	U.M.	Cantitate	Lei
			Inclusiv TVA
Lungime drum - terasamente	m.	5.785,00	443.974,72
Lungime drum - strat fundație	m.	5.785,00	1.946.807,04

<i>Lungime drum - strat de bază</i>	<i>m.</i>	<i>5.785,00</i>	<i>2.470.107,28</i>
<i>Lungime drum - îmbrăcămintă rutieră</i>	<i>m.</i>	<i>5.785,00</i>	<i>2.602.554,08</i>
<i>Lăţime parte carosabilă</i>	<i>m.</i>	<i>4,775</i>	
<i>Şanţuri/rigole (Rigola triunghiulară)</i>	<i>m.</i>	<i>6.705,00</i>	<i>3.272.331,02</i>
<i>Trotuare</i>	<i>m.</i>	<i>-</i>	
<i>Poduri (număr lungime totală)</i>	<i>buc./m.</i>	<i>-</i>	
<i>Pasaje denivelări, tuneluri, viaducte (număr/lungime totală)</i>	<i>buc./m.</i>		
<i>Alte capacităţi:</i>			
<i>Drumuri laterale</i>	<i>Buc</i>	<i>11</i>	<i>239.077,83</i>
<i>Accese proprietate din placa de beton</i>	<i>Buc</i>	<i>200</i>	<i>2.986.101,00</i>
<i>Siguranţa circulaţiei</i>	<i>Buc/km</i>	<i>33/14,73</i>	<i>159.079,20</i>
<i>Rigola carosabila</i>	<i>m.l.</i>	<i>490,50</i>	<i>326.494,35</i>

Lucrările pentru capacităţile: Şanţuri/rigole (Rigola triunghiulară, Drumurile laterale, Accese proprietate din placa de beton, Siguranţa circulaţiei, Rigola carosabila) nu sunt incluse în standardul de cost.

Ofertele financiare care depăşesc standardul maxim aprobat de 219.139,49 euro/km fără TVA pentru prezenta investiţie vor fi respinse ca neconforme, nefiind eligibile pentru finanţare prin Programul Naţional de Investiţii Anghel Saligny”.

Având în vedere sursa de finanţare indicată atât de contestator cât şi de autoritatea contractantă, respectiv Programul Naţional de Investiţii Anghel Saligny, Consiliul reţine incidenţa prevederilor art. 4 alin. (1) lit. c) din OUG nr. 95/2021 pentru aprobarea Programului naţional de investiţii „Anghel Saligny”, potrivit căroră „În cadrul programului se pot realiza obiective de investiţii care constau în realizarea de construcţii noi sau de lucrări de construire, reconstruire, consolidare, reparaţie, modernizare, modificare, extindere, reabilitare, după caz, schimbare de destinaţie, protejare, restaurare, conservare la construcţii existente şi care se încadrează în cel puţin una dintre următoarele categorii de investiţii: c) drumurile publice clasificate şi încadrate în conformitate cu prevederile legale în vigoare ca drumuri judeţene, drumuri de interes local, respectiv drumuri comunale şi/sau drumuri publice din interiorul localităţilor, precum şi variante ocolitoare ale localităţilor”.

La art. 15 alin. (1) din acelaşi act normativ se menţionează „În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, pentru categoriile de investiţii prevăzute în program, cu excepţia celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. d), se aprobă standarde de cost prin ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice şi administraţiei”.

Standardele de cost au fost aprobate prin Ordinul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice şi Administraţiei nr. 1321/2021, care prevede, la art. 2 alin. (3), faptul că „Standardele de cost aferente

obiectivelor de investiții prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021 se determină prin raportarea valorii obiectivului de investiții, fără TVA, la lungimea preconizată și sunt: (...) drum comunal/drumuri publice din interiorul localităților: 330.000 euro/km”.

La art. 2 alin. (1) din Ordinul nr. 1321/2021 se menționează „Obiectivele de investiții finanțate prin Programul național de investiții „Anghel Saligny”, denumit în continuare program, prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) - c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2021, se realizează cu încadrarea în standardele de cost prevăzute la alin. (1), indiferent dacă acestea sunt obiective de investiții noi sau obiective de investiții în continuare”.

Cu privire la categoriile de lucrări care pot fi luate în considerare la determinarea încadrării standardelor de cost, Consiliul va reține prevederile art. 2 alin. (8) din Ordinul nr. 1321/2021, potrivit cărora „Pentru determinarea încadrării în standardul de cost prevăzut la alin. (3), valoarea obiectivului se determină cu luarea în considerare numai a cheltuielilor aferente lucrărilor care sunt continue pe lungimea unui kilometru de drum, și nu și a celorlalte cheltuieli aferente categoriilor de lucrări care intră în componența unui drum, dar nu sunt continue pe fiecare kilometru, respectiv: podețe, poduri, ziduri de sprijin, viaductele, pasajele denivelate, zonele de sub pasajele rutiere, tunelurile și alte lucrări de artă, construcțiile de apărare, protecție și consolidare, trotuarele, pistele pentru cicliști, locurile de parcare, oprire și staționare, stațiile de taxare, bretelele de acces, drumurile tehnologice amenajate pentru întreținerea autostrăzilor, sistemele inteligente de transport și instalațiile aferente, spațiile de serviciu sau control, spațiile cuprinse între autostradă și/sau drum și bretelele de acces, sistemele pentru protecția mediului, terenurile și plantațiile din zona drumului, perdelele și zonele de protecție”.

Din analiza prevederilor legale anterior menționate, Consiliul reține că sintagma „standard de cost” reprezintă o caracteristică a programului de finanțare național „Anghel Saligny”, prin care Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației a urmărit să selecteze/filtreze investițiile de natura drumurilor publice, acceptate spre finanțare, după valoarea acestora, raportat la lungime, fără a lua în considerare lucrările colaterale sau accesorii, cum ar fi accesele la proprietate, trotuare etc.

Pe de altă parte, Consiliul reține prevederile art. 8 alin. (1) din OUG nr. 95/2021, potrivit cărora „Beneficiarii răspund de organizarea și derularea procedurilor de atribuire a contractelor de bunuri/servicii/lucrări, în conformitate cu prevederile legale (...)” și cele ale art. 15 alin. (2) din Normele de aplicare a OUG nr. 95/2021, potrivit cărora „Beneficiarii răspund, potrivit legii, de organizarea și derularea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică (...)”.

Or, din această perspectivă, Consiliul constată că mențiunea de la art. 1 alin. (2) din Ordinul nr. 1321/2021, conform căreia obiectivele de investiții finanțate prin Programul național de investiții Anghel Saligny se realizează cu încadrarea în standardele de cost nu este de natură să permită autorității contractante includerea în caietul de sarcini a unor cerințe privind limitarea valorii anumitor lucrări.

În acest sens, Consiliul reține că legislația din domeniul achizițiilor publice prevede determinarea valorii estimate a achiziției pe baza valorii totale de plată (art. 16 din HG nr. 395/2016), nu doar a unei părți din aceasta.

Totodată, se reține că prevederile art. 137 din HG nr. 395/2016, care reglementează situațiile în care pot fi respinse ofertele, prevede, la alin. (2) lit. e) și f), doar comparații între prețul total ofertat și valoarea estimată, nu comparații între valoarea unor anumite categorii de lucrări din oferte comparativ cu cele din devizul elaborat de proiectant.

Prin urmare, cerința autorității contractante, ca prețul anumitor categorii de lucrări se încadreze în limitele stabilite de proiectant nu are corespondent în legislația din domeniul achizițiilor publice și este de natură să conducă la distorsionarea rezultatului procedurii, în situația indicată de contestator, a eventualei subevaluări a lucrărilor care intră în calculul standardului de cost și a supraevaluării celorlalte categorii de lucrări.

Este de notorietate faptul că procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică având ca obiect executarea lucrărilor în baza unui proiect tehnic sunt atribuite la preț mai mic decât cel estimat de proiectant, ca efect al manifestării concurenței, situație în care, plecând de la prezumția că estimarea proiectantului reprezintă realitatea, autoritatea contractantă nu ar avea de ce să impună condiția nelegală de la pag. 40 din caietul de sarcini.

Față de cele de mai sus, Consiliul urmează să admită critica 2.1 din contestația formulată de SRL, urmând să oblige autoritatea contractantă la eliminarea cerinței restrictive privind încadrarea anumitor lucrări în standardul de cost, cu atât mai mult cu cât acesta nu a fost actualizat conform art. 3 din Ordinul nr. 1321/2021, ci a fost utilizat de autoritatea contractantă la nivelul inițial, stabilit în anul 2021.

Critica 2.2 privind cerința autorității contractante ca ofertanții să elaboreze graficul de prestare pe fiecare drum în parte urmează a fi admisă deoarece listele de cantități publicate în anexa anunțului de participare au fost elaborate pentru întreaga investiție, nu pentru fiecare stradă în parte, situație în care fiecare ofertant ar trebui să deducă, individual, cantitățile pentru fiecare stradă în parte, pentru a introduce aceste date/informații în aplicația software de planificare.

Consiliul reține că prevederile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 stabilesc în sarcina autorității contractante obligația de a demonstra o anumită rigoare în etapa de elaborare a documentației de

atribuire, în sensul că aceasta trebuie să asigure operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire.

Cauza Cartiera dell'Adda SpA vs. CEM Ambiente SpA (C-42/13) considerentul 44: „Astfel, pe de o parte, principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor lor și implică, așadar, ca aceste oferte să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții. Pe de altă parte, obligația de transparență are ca scop să garanteze absența riscului de favoritism și de arbitrar din partea autorității contractante. Aceasta implică **formularea tuturor condițiilor și modalităților procedurii de atribuire în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini**, astfel încât, **în primul rând, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și, în al doilea rând, să permită autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză** (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/CAS Succhi di

Frutta, C- 496/99 P, EU:C:2004:236, punctele 108-111).”

Din analiza prevederilor legale și a jurisprudenței comunitare anterior reprodusă, Consiliul reține că procedurile de atribuire a contractelor de achiziție publică sunt caracterizate de un grad ridicat de predictibilitate, astfel încât, potențialii ofertanți să fie informați cu privire la fiecare amănunt care i-ar putea împiedica să acceadă la calitatea de ofertant desemnat câștigător și, implicit, la obținerea profitului rezultat din executarea contractului.

Or, prezenta procedură de atribuire nu este caracterizată de această predictibilitate motivat de faptul că ofertanții ar trebui să deducă cantitățile de lucrări pentru fiecare dintre drumurile locale, expunându-se astfel riscului respingerii ofertei în cazul foarte probabil în care nu ar reconstitui întocmai calculele proiectantului.

Față de cele de mai sus, Consiliul urmează să admită critica contestatorului privind modalitatea de elaborare a graficului de prestare, urmând a obliga autoritatea contractantă la reformularea cerinței în sensul solicitat de contestator.

În ceea ce privește critica 2.3 din contestația formulată de SRL, aceasta vizează 2 aspecte, respectiv, pe de o parte, faptul că autoritatea contractantă ar fi inclus în caietul de sarcini anumite cerințe care reprezintă cerințe de calificare, al căror loc ar trebui să fie fișa de date iar, pe de altă parte, faptul că în caietul de sarcini ar fi fost copiate

instrucțiuni din fișa de date, însă conținutul acestora ar fi fost modificat în cursul operațiunii de copiere, ceea ce ar fi de natură să producă confuzie cu privire la modalitatea în care vor fi interpretate de către comisia de evaluare în timpul evaluării ofertelor.

Analizând, pe rând, cerințele indicate de contestator, Consiliul reține că la pag. 10-16 din caietul de sarcini se regăsesc obligații stabilite în sarcina contractantului sau a antreprenorului cu privire la personalul de specialitate, fiind suficient ca ofertantul să depună în cadrul propunerii tehnice descrierea modalității de acces la respectivii experți (dacă sunt angajați proprii, dacă au declarat că sunt disponibili pentru angajare ulterioară sau dacă vor fi asigurați prin altă modalitate) și asumarea activităților.

În soluționarea contestației, Consiliul reține că, potrivit prevederilor art. 123 din HG nr. 395/2016 operatorii economici au obligația de a elabora oferta [art. 3 lit. hh) din Legea nr. 98/2016 prevede că propunerea tehnică a ofertantului este parte a ofertei și se elaborează pe cerințelor din caietul de sarcini. Propunerea tehnică reprezintă modalitatea concretă pe care ofertantul o recomandă autorității contractante în vederea îndeplinirii cerințelor sale tehnice stabilite în caietul de sarcini] în conformitate cu prevederile documentației de atribuire.

Din acest motiv, Consiliul reține că solicitarea descrierii modalității concrete de asigurare a unei părți din prestația ofertată (în speță, partea de management a contractului) nu contravine prevederilor legale.

Pe de altă parte, Consiliul reține că, în finalul pag. 16 și la pag. 17 din caietul de sarcini, autoritatea contractantă a solicitat ofertanților depunerea unor documente (CV-uri, diplome, contract de muncă etc.) care sunt de natura celor prevăzute la art. 179 lit. c) și g) din Legea nr. 98/2016, fiind în fapt cerințe de calificare disimulate/ascunse în caietul de sarcini fără a fi prevăzute în anunțul de participare, astfel cum dispun prevederile art. 181 din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia *„Criteriile privind capacitatea și cerințele minime solicitate pentru îndeplinirea acestora, împreună cu mijloacele de probă corespunzătoare, sunt prevăzute în anunțul de participare”* și art. 30 alin. (4) din HG nr. 395/2016, care stabilește faptul că locul în care trebuie menționate criteriile de calificare impuse de către autoritatea contractantă este anunțul de participare/simplificat/de concurs, situație reglementată la art. 30 alin. (6) din HG nr. 395/2016, potrivit căruia *„Criteriile de calificare și criteriile de selecție care se regăsesc în caietul de sarcini ori în documentația descriptivă și care nu sunt prevăzute în anunțul de participare/simplificat/ de concurs sunt considerate clauze nescrise”*.

Având în vedere că cerințele de calificare anterior menționate, regăsite exclusiv în caietul de sarcini, reprezintă clauze nescrise, Consiliul reține că, deși autoritatea contractantă nu ar putea respinge ofertele în baza acestor clauze nescrise, ele ar putea produce confuzie în

rândul ofertanților privind modalitatea de verificare a ofertelor, cu încălcarea prevederilor art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, impunându-se necesitatea eliminării acestora din cadrul caietului de sarcini.

Pe cale de consecință, Consiliul va admite și criticile contestatorului de la punctul 2.10, privind calificările solicitate pentru personal.

Totodată, Consiliul va admite criticile contestatorului privind includerea în caietul de sarcini a instrucțiunilor referitoare la elaborarea ofertei sau a componentelor acesteia, precum și a mențiunilor privind modalitatea de evaluare a ofertelor, motivat de faptul că astfel de informații se regăsesc și în instrucțiunile pentru ofertanți intitulate generic „fișa de date” iar repetarea lor în cadrul caietului de sarcini poate produce confuzie datorită reformulărilor.

În acest sens, Consiliul apreciază drept pertinentă distincția indicată de contestator între caietul de sarcini care ar trebui să conțină, conform art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, specificațiile tehnic prin intermediul cărora să descrie autoritatea contractantă investiția de față și instrucțiunile către ofertanți (intitulate în SEAP „fișa de date”) care trebuie să conțină, conform alin. (3) al aceleiași norme juridice, detaliile referitoare la formalitățile ce trebuie îndeplinite în legătură cu procedura de atribuire în cauză, modul în care operatorii economici trebuie să structureze informațiile ce urmează a fi prezentate pentru a răspunde cerințelor din anunțul de participare simplificat, detalii procedurale cum ar fi precizări privind garanțiile solicitate, modul în care trebuie întocmite și structurate propunerea tehnică și cea financiară, criteriul de atribuire ce urmează a fi aplicat, precum și termenele procedurale ce trebuie respectate și căile de atac ce pot fi utilizate.

Critica privind secțiunea 15, intitulată „asigurări” urmează a fi respinsă, ca nefondată, deoarece, din formularea acesteia, rezultă că autoritatea contractantă nu a solicitat depunerea în ofertă a unei asigurări profesionale preexistente, astfel încât acest înscris să poată fi considerat dovadă a capacității ci a stabilit în sarcina contractantului (prin urmare a ofertantului desemnat câștigător) obligația încheierii unei asigurări, în vederea preluării anumitor riscuri.

Critica 2.4 urmează a fi admisă prin achiesarea autorității contractante la criticile contestatorului, urmând ca, pentru respectarea principiului transparenței, autoritatea să aducă la cunoștința tuturor operatorilor economici interesați detaliile și lămuririle din punctul de vedere, prin publicarea unei clarificări în SEAP.

Critica 2.5 urmează a fi admisă, motivat de faptul că solicitarea din formularele 11 *„Dacă este cazul, Ofertantul va demonstra că facilitățile/instalațiile ce trebuie menținute vor rămâne în operare în timp ce lucrările propuse se vor afla în execuție. Vor fi prezentate Planurile pentru toate lucrările temporare necesare pentru păstrarea funcțiilor lucrărilor existente”* și cea similară din formularul nr. 13 sunt excesive, în

condițiile în care documentația de atribuire nu conține nicio informație cu privire la facilitățile/instalațiile care ar trebui menținute în operare, situație în care ofertanții ar fi obligați să verifice, prin deplasare la amplasamentul investiției, dacă este cazul să prezinte astfel de informații.

În acest sens, Consiliul apreciază ca fiind pertinente susținerile contestatorului, conform cărora consultantul autorității contractante ar fi trebuit să adapteze modelul formularelor la prezenta procedură de atribuire și să verifice „dacă este cazul” să mențină cerința din cele 2 formulare.

Mai mult, Consiliul apreciază că superficialitatea și confuzia consultantului autorității contractante rezultă și din punctul de vedere la contestație în care sunt copiate, la punctul 2.5, argumente provenind, în aparență, din punctul de vedere la altă contestație, având alt obiect.

În consecință, Consiliul va dispune eliminarea cerințelor anterior menționate, din formularele 11 și 13.

Pentru aceleași motive, Consiliul urmează să admită și critica 2.6, situație în care va dispune eliminarea cerințelor inaplicabile prezentei proceduri de atribuire, respectiv cerința de a indica *„perioadele pentru revizuirea documentelor antreprenorului de către Inginer”* și Cerința de a menționa *„perioadele necesare pentru pregatirea documentatiei pentru toate avizele si aprobarile necesare”*.

În acest sens, Consiliul apreciază drept pertinente susținerile contestatorului conform cărora prezenta procedură nu are un inginer/supervizor cum este situația contractelor mai complexe de tip FIDIC sau întocmite pe modelul prevăzut de HG nr. 1/2018, situație în care prima din cele 2 cerințe anterior menționată nu este aplicabilă și nici nu are ca obiect proiectarea unor lucrări ci doar executarea acestora în baza unui proiect preexistent, motiv pentru care cea de a doua cerință apare ca fiind o simplă omisiune materială a autorității contractante care, însă, poate produce confuzie ofertanților în etapa de elaborare a ofertelor.

Critica 2.7 urmează a fi admisă deoarece, aparent, Formularele 11-13, detaliază cerințele de la punctele 1-3 ale Secțiunii IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice din fișa de date, însă, fișa de date, documentul care, potrivit prevederilor art. 20 alin. (3) din Normele Metodologice, stabilește conținutul instrucțiunilor către ofertanți, nu conține o trimitere la aceste formulare, abordarea autorității contractante conducând la riscul ca unii ofertanți să scape din vedere detaliile suplimentare din Formulare și să se bazeze doar pe cerințele Fișei de date și constituind o abatere de la principiul transparenței, aspect sesizat în mod corect de contestator.

Critica 2.8 urmează a fi admisă deoarece în Formularul 13, Program pe luni calendaristice, se solicită ofertanților să indice „etapele esențiale”, fără, însă, a defini această sintagmă. Astfel cum susține, în mod corect,

contestatorul, acest element este unul obligatoriu pentru corecta elaborare a Programului lucrărilor (și a Graficului de executare a acestora), având influență inclusiv în evaluarea acestora (factorii de evaluare 2.3, 3.1, 3.2 și 3.3 depinzând de modul de elaborare a Programului și Graficului lucrărilor).

Prin urmare, în lipsa unor precizări suplimentare, noțiunea de „etapă esențială” este una echivocă, putând însemna fie fazele determinante ale lucrării, fie activitățile principale în care este defalcat Graficul general de realizare a obiectivului aflat la p. 159 din Proiectul tehnic – Parte scrisă (inclus în documentația de atribuire), fie altă defalcare în activități considerate principale de fiecare ofertant în parte.

Pentru a asigura transparența, precum și posibilitatea de a se efectua o evaluare unitară a ofertelor, precum și pentru a se evita eventuale interpretări arbitrare din partea comisiei de evaluare, este necesară definirea concretă a noțiunii de „etapă esențială” în acest context sau indicarea concretă a acestor etape esențiale.

Cu privire la Critica 2.9, referitoare la asigurarea de răspundere profesională, Consiliul reține că autoritatea contractantă invocă, în punctul de vedere, prevederile art. 31 din Legea nr. 10/1995, potrivit căreia *„Proiectanții, consultantul sau supervisorul, în situația în care este operator economic, au obligația să încheie asigurări de răspundere civilă profesională la societăți de asigurare autorizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară pe durata implementării contractului de consultanță/supervizare, iar specialiștii atestați tehnico-profesional sau autorizați, prevăzuți la art. 6, au obligația să încheie asigurări de răspundere civilă profesională, cu valabilitate pe durata exercitării dreptului de practică prin desfășurarea efectivă a activităților specifice pentru care au fost autorizați/atestați”*.

Având în vedere faptul că prezenta procedură are ca obiect executarea unor lucrări de construcție, rezultă că este aplicabilă teza finală din norma juridică anterior menționată, potrivit căreia *„specialiștii atestați tehnico-profesional sau autorizați, prevăzuți la art. 6, au obligația să încheie asigurări de răspundere civilă profesională, cu valabilitate pe durata exercitării dreptului de practică prin desfășurarea efectivă a activităților specifice pentru care au fost autorizați/atestați”*.

Prin urmare, conform actului normativ indicat drept temei de către autoritatea contractantă, obligația de a avea o asigurare de răspundere profesională privește acei specialiști atestați profesional sau autorizați *„prevăzuți la art. 6”*.

Verificând conținutul art. 6 din Legea nr. 10/1995, la care face referire art. 31 anterior reprodus, Consiliul reține că acesta are următorul conținut: *„(1) Obligațiile privind asigurarea cerințelor fundamentale prevăzute la art. 5, în toate etapele prevăzute la art. 2, revin factorilor implicați, potrivit responsabilităților fiecăruia stabilite în condițiile legii*.

(2) *În sensul prezentei legi, factorii implicați prevăzuți la alin. (1) sunt: investitorii, proprietarii, administratorii, utilizatorii, executanții, consultanții, supervizorii, cercetătorii, proiectanții, verficatorii de proiecte atestați, experții tehnici atestați, auditorii energetici pentru clădiri atestați, responsabili tehnici cu execuția autorizați, diriginții de șantier autorizați, producătorii/fabricanții de produse pentru construcții, reprezentanții legali ai acestora, importatorii, distribuitorii de produse pentru construcții, organisme de evaluare și verificare a constanței performanței produselor pentru construcții, organisme de evaluare tehnică europeană în construcții, organisme elaboratoare de agremente tehnice în construcții, laboratoarele de analize și încercări în construcții, universitățile tehnice și institutele de cercetare în domeniul construcțiilor și asociațiile profesionale de profil.*

(3) *În sensul prezentei legi, în cazurile construcțiilor finanțate din fonduri publice, inclusiv al celor finanțate în baza unor acorduri sau împrumuturi externe ori similare în care consultanța sau asistența tehnică este obligatorie în sarcina investitorului ori a beneficiarului, operatorul economic de consultanță specializat, respectiv consultantul sau supervizorul, devine factor implicat în sensul alin. (1) pentru etapele prevăzute în contractul de consultanță ori asistență tehnică, iar responsabilitățile aferente etapelor respective îi revin conform legii, în solidar cu proiectanții și executanții.*

(4) *În cazul construcțiilor finanțate din fonduri publice în care investitorul sau beneficiarul încheie contracte de asistență tehnică, consultanță ori supervizare, responsabilitatea asigurării cerințelor fundamentale pentru toate sau unele dintre etapele prevăzute la art. 2 revine operatorului economic de consultanță specializat, în condițiile clauzelor contractuale și ale prevederilor art. 7 alin. (2)".*

Consiliul observă din cele de mai sus că nici personalul ofertantului (contractantului) (cu excepția RTE), nici reprezentanții săi nu sunt printre categoriile profesionale pentru care art. 31, coroborat cu art. 6 din Legea nr. 10/1995, solicită asigurarea de răspundere civilă, cu atât mai puțin fac parte din această categorie personalul și reprezentanții subcontractanților.

În acest context, Consiliul constată că cerința criticată este excesivă, de natură să limiteze nejustificat concurența.

Totodată, se observă că cerința nu indică nivelul minim al asigurării cerute, încălcând astfel cerințele art. 175 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 98/2016 care se referă la „un nivel corespunzător al asigurării de risc profesional”.

Mai mult, cerința privitoare la riscurile pentru prejudicii create de terți excedează și prevederilor art. 175 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 98/2016, dar și prevederilor mai sus analizate ale Legii nr. 10/1995 care nu se referă la acest tip de asigurare (cerința fiind excesivă în condițiile în care nu contractantul este cel care suportă riscul pentru prejudicii

produse de terți, decât pentru acelea care vizează materialele și utilajele aflate în proprietatea sa, situație care însă nu prejudiciază autoritatea contractantă, nefiind astfel legitimă impunerea deținerii unei asigurări în acest scop).

Sușinerile autorității contractante, conform cărora ar fi uzuale astfel de clauze, nu pot fi reținute, câtă vreme nu a fost posibilă identificarea legalității acestora iar indicarea unor clauze contractuale cu privire la același aspect nu are nicio legătură cu legalitatea acestora.

Față de cele de mai sus, Consiliul urmează să admită critica 2.9, urmând ca autoritatea contractantă să reformuleze cerința în conformitate cu cele precizate anterior și să stabilească nivelul minim al asigurării.

Critica 2.11 urmează a fi admisă deoarece prevederile secțiunii 6 (pag. 17-18) din caietul de sarcini, privind modificarea unilaterală a contractului sunt în contradicție cu modelul de contract atașat documentației de atribuire, care prevede, în mod corect, modificarea contractului doar prin act adițional asumat de ambele părți.

Pe cale de consecință, Consiliul va dispune remedierea documentației de atribuire în sensul solicitat de contestator, respectiv eliminarea secțiunii 6 din caietul de sarcini.

Critica 2.12 urmează a fi admisă, motivat de faptul că *„declarația de acceptare și însușire a propunerii tehnice și propunerii financiare”* nu are nicio utilitate practică, câtă vreme oferta trebuie, oricum, însușită prin semnare, conform art. 60 alin. (4) din HG nr. 395/2016, având caracter obligatoriu, pe perioada de valabilitate, conform art. 124 din același act normativ.

Critica 2.13 urmează a fi admisă prin achiesarea autorității contractante la critica contestatorului, urmând ca, pentru respectarea principiului transparenței, aceasta să publice în SEAP informația privind motivul diferenței dintre valoarea estimată și suma valorilor de la pag. 40 din caietul de sarcini.

Critica 2.14 urmează a fi respinsă, ca nefondată, deoarece factorii de evaluare 2.3 *„Corelarea programului de lucru cu resursele și metodologia”* și 3.2 *„Coerența graficului cu metodologia de execuție”* vizează documente distincte.

Faptul că ambele înscrisuri fac parte din etapa de planificare nu conduce la certitudinea că ambele vor fi perfect corelate, motiv pentru care alegerea autorității contractante de a puncta distinct cele 2 documente pare a fi justificată.

Pe de altă parte, Consiliul apreciază justificată și urmează să admită critica 2.15, deoarece, conform informațiilor de la secțiunea *„II.2.5) Criterii de atribuire”* din anunțul de participare simplificat coroborate cu cele din documentul publicat în SEAP sub identificatorul *„[SCN1160336/00003] Detaliere_criterii_de_atribuire.PDF”* autoritatea contractantă a ales să acorde 1 punct pentru situații în care oferta este neconformă, respectiv:

„2.1 Calitatea metodologiei propuse (max. 5 puncte)

(...)

- *Insuficient (1 punct): Metodologia nu respectă cerințele sau este incompletă.*

(...)

2.3 Corelarea programului de lucru cu resursele și metodologia (max. 5 puncte)

(...)

- *Insuficient (1 punct): Neconcordanțe majore între planificare, resurse și metodologia propusă.*

(...)

3.1 Realismul graficului Gantt (max. 5 puncte)

(...)

- *1 punct: Graficul este incomplet, iar perioadele de execuție sunt nerealiste.*

3.2 Coerența graficului cu metodologia de execuție (max. 5 puncte)

(...)

- *1 punct: Graficul nu respectă logica execuției și prezintă erori majore.*

3.3 Nivelul de detaliere al graficului Gantt (max. 5 puncte)

(...)

- *1 punct: Lipsesc detalii esențiale, graficul nu este clar structurat”.*

Având în vedere prevederile art. 207 din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia criteriul de atribuire se aplică doar ofertelor admisibile, Consiliul urmează a obliga autoritatea contractantă la remedierea algoritmului de acordare a punctajului pentru subfactorii anterior menționați, pentru ca acesta să reflecte avantajele care vor rezulta din propunerile tehnice, astfel cum dispun prevederile art. 32 alin. (2) din HG nr. 395/2016.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite, în parte, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă, iar, pe cale de consecință, va obliga autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire cu respectarea prevederilor legale și a considerentelor prezentei, în termen de 10 zile de la comunicarea deciziei.

În temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge, ca nefondată, critica 2.14 din contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă, iar, pe cale de consecință, obligă autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire cu respectarea prevederilor legale și a considerentelor prezentei, în termen de 10 zile de la comunicarea deciziei.

Respinge, ca nefondată, critica 2.14 din contestația formulată de SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Obligă autoritatea contractantă sumei de 7200 lei către contestator, reprezentând cheltuielilor de soluționare dovedite cu factura seria CAA nr. 1120 din data 31.03.2025 și achitate cu ordin de plată în data 01.04.2025, reduse proporțional, conform art. 453 alin. (2) Cpc cu partea din contestație care a fost admisă.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

PREȘEDINTE

Consilier de soluționare

Redactat practicaua deciziei

Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține 72 (șaptezecișidouă) pagini.